[illegible]

[illegible]

O22:4N7
N24
181335

4

1537

Q22:417
N24.
181335

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

திருவரங்கச் சந்நிதிமுறை

என்று வழங்குகிற

கார்வண்ணமாலை.

இஃது
காவேரியின்மத்தியில் அரங்கமாநகரத்தில் வைகுண்ட
விமானத்தில் திருமகள் நிலமகள் சமேதராயும் விபீ
ஷணாழ்வார் கவரிவீசவும் நாரதமகாமுனிவர்
யாழ்வாசிக்கவும் ஆயிரம் பணாமுடியை
யுடைய சேஷசயனத்தின்கண்
அரிய நித்திரை செய்கின்ற
கார்வண்ண சொரூபியாகிய
ஸ்ரீரங்கநாயகர் திருவருள்பெற்று
அரியக்குடியில் மடங்கட்டி வசிக்கின்ற

நமசிவாயநாவலர் பாடியதை

16 SEP 1924

அமரம்பேடு

இரங்கசாமிமுதலியார் அண்டு சன்ஸ்

அவர்களாற்றமது
பூமகள்விலாச அச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சென்னை.

1924.

நெ-24, தாண்டவராயப்பிள்ளை வீதி.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

அவையடக்கம்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

ஜெயமாகவாழு மெழுவகைத் தோற்றமுஞ் சித்திரத்தில்
நயமாயெழுதத் துணிந்ததைப் போலரி காரணன்மேற்
சுயமாயுரைத்த துதித்தவிண் மாலையைத் தொல்லுலகில்
தயவாய்ப் பரிந்தருண் மேலோர்திருவடித் தாட்டுணையே.

வெண்பா.

கடல்கிழக்குத் தெற்கு கரைபுரளும் வெள்ளாறு
குடதிசையிற் கோட்டைக் கரையும்—வடதிசையில்
வளநாட்டுப் பண்ணை யிருபத்து நாற்காதஞ்
சோளநாட் டெல்லையெனச் சொல்.

இவ்விதமாகச் சொல்லப்பட்ட சோழவளநாட்டுக்குள்ளான புதுக்கோட்டையென்னுஞ் சமஸ்தானத்தில் சுற்றேறக்குறைய ௯௦-வருடத்துக்குள்ளாக பிரதானிக்கஞ் செய்திருந்த தக்ஷணத்து வேளாளகுலத்திலகராகியும், சிவபூசை சிவார்ச்சனை சிவபக்தி சிவனடியார் நேசவிசுவாசஞ் சிறந்தவராகியும் விளங்காநின்ற, ஸ்ரீமது வைகுந்தப்பிள்ளையினுடைய நல்வினைப்பயனால் மிகுந்த சந்ததியான தானப்பிள்ளையினது மரபிற்றோன்றிய பொன்னம்பலப்பிள்ளையின் நன்னய புத்திரராயும், ஸ்ரீரங்கநாதருடைய அனுக்கிரகம்பெற்று ௬௦-வயது சென்று இப்போது அரியக்குடியில் மடங்கட்டி அந்த மடத்தில் வசிக்கின்ற சுத்தப்பிரமச் சைதன்யமுடைய நமச்சிவாயனென்னும் நற்பெயர்பூண்ட நாவலர்பாடிய இத்திருவரங்கச் சந்நிதிமுறையை யாவரும் எளிதிலுணரும் பொருட்டு களத்தூர் தமிழ்ப்புலவர் வேதகிரிமுதலியார் குமாரர் ஆறு முகமுதலியாரால் பிழைபறப் பரிசோதித்து நிறைவேறியது

181335

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

கார்வண்ணமாலை.

காப்பு.

சீர்மேவிய ராமகதைதனை முப்பது செந்தமிழாற்
பார்மேல் விலங்கவிக் கார்வண்ணமாலைப் பநுவல்சொல்ல
தார்மேருவில் வாங்கிய சக்கர சக்தியருள்
கார்மேனி யைங்கர மும்மதத்தோன் பதங்காப்பதுவே.

தேவருமேலவர் தீங்கினைக்கூறச் சிவனயன்மால்
மூவருங்கூடி யிராவணனாவி முடிப்பதற்கு
மேவுந்தசரதப் புத்திரனாக விளங்கவந்த
காவலனேநித மெந்தனைக்காத்தருள் கார்வண்ணனே. (௧)

முந்தவயோத்தியிற் றம்பியர்மூவர் முறைமுயங்கத்
தந்தையின்சொற்படி கோசிகனுக்குத் தவத்துணையாய்
சிந்தைமகிழ்ந்திடத் தாடகைதன்னைச் சிரமறுத்த
கந்தமலர்ப்பதனே யெனைக்காத்தருள் கார்வண்ணனே. (௨)

வாலியானகோசிகன் பின்னேநடந்து வரும்வழியில்
கிலியாமகலிகை சாபமுந்தீர்த்துக் கிரியைசெய்து
சலியாமல்வில்லை தான்வளைத்தன்று ஜானகியைக்
கலியாணஞ்செய்த வபிராமர்காத்தருள் கார்வண்ணனே. (௩)

சௌரியம்பேசிநின் றங்கதமுன்வந்த பநுவல்லனை
அபஜயமாக்கி பரதனைக்கேகய நாடனுப்பி
நவமணிமாட நகர்புகுந்தேமுடி நாட்டுதற்காங்
கௌசலபுத்திரனே யெனைக்காத்தருள் கார்வண்ணனே. (௪)

வைகையுமெய்திடு முண்டையினாலு மனவெறுப்பாஞ்
செய்கைகள்கூனி கலத்திட்பார்த்திபன் றேம்பவரம்
உய்கையிலாள்மகன் பாராளக்காட்டி லுனைவிடுத்த
கைகைதனைப்பணிந்தே யெனைக்காத்தருள் கார்வண்ணனே. (௫)

வங்கைமணத்தணங் கைகேயியீந்த மரவுரியுஞ்
செங்கையிலேந்திய வில்லுடன்றம்பியுந்தேவியுமாய்
பங்கயம்போன்முகங் கொண்டுசென்றேகுகன் பண்புகந்த
கங்கைகடந்தவனே யெனைக்காத்தருள் கார்வண்ணனே. (௬)

நாட்டியேகோசலை நாட்டைப்பரதற்கு நன்மகுடஞ்
சூட்டித்திருவடி பாதுகையீந்து சுகமுடனே
தாட்டிகமாகிய தம்பியுந்தானுஞ் சானகியுடன்
காட்டிகடந்தவனே யெனைக்காத்தருள் கார்வண்ணனே. (எ)

பழுதுசெய்தேவந்த பாவிவிராதன் பணிந்தினடி
தொழுதிடும்போதவன் றன்பத்தைநீக்கித் துயரிலுழன்
றழுதபயோமெனு மந்தணர்க்காசி யளித்தளிசேர்
கழுகிடஞ்சென்றவனே யெனைக்காத்தருள் கார்வண்ணனே. (அ)

வஞ்சனென்றன்பரை செய்துசடாயு வனந்தனின்மா
சஞ்சலந்தீர்வுற மூவரும்பன்னக சாலையுற்று
பஞ்சவடியி லரக்கர்வரும்வினைப் பார்த்திருந்த
கஞ்சமலர்ப்பதனே யெனைக்காத்தருள் கார்வண்ணனே. (கூ)

நாரியென்றேவந்த சூர்ப்பநகையெனும் ராட்சசியைக்
கூரியவாள்கொண்டு மூக்கையுங்காதையுங் கொய்திளையோன்
வீரியமாக வுனைத்தொழுதேத்த விழைந்திஃதே
காரியமென்றவனே யெனைக்காத்தருள் கார்வண்ணனே. (க0)

துரந்தரனாகிய ராவணன்தம்பியுந் தூடனனுஞ்
சிரத்தொடுதேர்பறி யானைபதாதி தைத்தியரும்
நிரந்தரமாக முகூர்த்தத்தின்மாள நெடுஞ்சிலையாய்
கரந்தனைவென்றவன் யெனைக்காத்தருள் கார்வண்ணனே. (கக)

நிலைபோமிராவணன் றங்கையின்பேச்சை நிசமென்றெண்ணி
மலையாமாரீசனை மானுருவாக்கி வனத்தனுப்ப
சிலைபோல்விழி நுதற் சீதையின்சொற்படி சென்றுவில்லான்
கலைமானையெய்தவனே யெனைக்காத்தருள் கார்வண்ணனே. (கஉ)

துலங்கியகாட்டி லிலக்குமணன்செலத் துட்டகுணத்
திலங்கியராவணன் சீதையைத்தேர்மேற் கொண்டெடுத்திடமா
விலங்கினம்பட்சிகள் விண்ணொடுபூமியு மெய்யுருகக்
கலங்கிமலைத்தவனே யெனைக்காத்தருள் கார்வண்ணனே. (கங)

சிவந்திருக்கண்களுந் தீயெழத்தாக்கிற் சிறகிறப்பார்
கவிந்துதிரச் சடாயுவைக்கண்டு கவிழ்ந்துருகி
தவந்தருதீக்கடன் செய்துமுடித்துகற் றும்பியுடன்
கவந்தனைவென்றவனே யெனைக்காத்தருள் கார்வண்ணனே. (கச)

சவரியைக்கண்டு தருங்கனியுண்டு தயவுடன்பா
லுவரியிற்பாய வுருவாங்கனிட்ட னுடன்பம்பையிற்

சிவனுருவான வனுமானைக்கண்டு தெளிந்துமனக்
கவலையுரைத்தவனே யெனைக்காத்தருள் கார்வண்ணனே. (கரு)

திண்புயன்மேரு சுக்ரீவன்வணங்கச் செயமெனவே
பண்புகொண்டேழு மராமரமெய்து நடந்தவென்பை
விண்புதக்கால்கொண் டெறிந்துமுன்சீதை வெறுத்தபணி
கண்புகக்கண்டவனே யெனைக்காத்தருள் கார்வண்ணனே. (கசு)

வானாள்மிகுத்திடு தாரகையோடனு மாநகருங்
கோனுமற்கைவச மாக்கியத்தம்பியைத் தூஷணித்த
வீனக்கொடுமை வீரன்வாலியைக்கொல்ல வில்லிலம்பைக்
கானுமலெய்தவனே யெனைக்காத்தருள் கார்வண்ணனே. (கஎ)

பார்மீதுவாலியைக் கொன்றுசுக்ரீவன் பதிக்கரசாய்
சீர்மேவுகிட்கிந்தை ராச்சியபாலனஞ் செய்யெனத்தேன்
தார்மேவுகாட்டின் மனக்கவலையினிற் றம்பியுடன்
கார்காலங்கண்டிருந் தேயெனைக்காத்தருள் கார்வண்ணனே. (கஅ)

துணையானபக்குவச் சுக்ரீவன்வாழ்த்தி தொழுதிடப்பே
ரணையானவர்னச் சேனைகளுற்றிசை யாகவென்ன
இணையானதென்றிசைக் கேகனுமான்ற னிருகரத்திற்
கணையாழியீந்தவனே யெனைக்காத்தருள் கார்வண்ணனே. (கசு)

வண்டுகுயிற்கிள்ளை பாடுமசோக வனந்தனிற்றூர்
விண்டுவின்மோதிரஞ் சென்றீந்துசீதை விளம்புமொழி
கொண்டுவந்தேனென் சூடாமணியைக் கொடுத்திடக்
கண்டுமகிழ்த்தவனே யெனைக்காத்தருள் கார்வண்ணனே. (உ0)

தருணமிதென்று சார்புக்கவிடணன் றாழ்ந்தொழில்சேர்
மருமலர்ச்சாத்தியுன் பாதாரவிந்தம் வணங்கியநாள்
பருதிமதிநதி பாருள்ளமட்டும் பதிக்கரசாய்க்
கருணைபுரிந்தவனே யெனைக்காத்தருள் கார்வண்ணனே. (உக)

இடமானசற்ப சயனத்தினீயுமொ ரேழுதினம்
திடமானசெய்தி சமுத்திரராசன் றெறிந்துதொழ
அடைவானவானரச் சேனையைக்கூட்டி யகலநெடுங்
கடல்வாயடைத்தவனே யெனைக்காத்தருள் கார்வண்ணனே. (உஉ)

துவசக்கொள்சேனை யிலங்கையிற்சண்டை தொடுத்திடக்கால்
கவரியசைத்திடக் கட்டியங்கூறக் கனகமலைக்
குவரியதான மணித்தேறிலுற்றிடு மிராவணனைக்
கவசமறுத்தவனே யெனைக்காத்தருள் கார்வண்ணனே. (உங)

சொர்ணமுற்றோங்கிய தேரோடிராட்சதர் தூளிசெய்து
வர்ணமதாமுதி ரப்பெருக்கோடிட வானவர்கள்
நிர்ணயமாயுனக் காசிவிளம்ப நிட்டூரகும்ப
கர்ணனைக்கொன்றவனே யெனைக்காத்தருள் கார்வண்ணனே. (உச)

சிவந்தவருக்கணை யிந்திரசித்தன் செலுத்திமுனை
முனைந்தவராவி யழியாமற்காத்த முறையுடன்சீர்
நினைந்துகருடனும் வந்துவணங்கியே நேரின்மனங்
கனிந்துரைசெய்தவனே யெனைக்காத்தருள் கார்வண்ணனே. (உரு)

விண்டலம்பூமியும் வேசனும்வேந்தனும் விண்ணவருஞ்
சண்டனுங்கண்டு மனந்தளர்காலையிற் சஞ்சீவியைக்
கொண்டனுமான்வந் துயிர்தரக்கோகுலக் கூத்தினைக்
கண்டருலவிண்டவனே யெனைக்காத்தருள் கார்வண்ணனே. (உசு)

பொய்மாய்கையாகப் புரிந்திடுமிந்திரச் சித்தனுரம்
மெய்சோர்ந்துயிர்கெடச் செந்தழல்வாளி விடுத்துனிதம்
கொய்வாயெனத்தம்பி மேலன்புகொண்டெழிற் கோவலராக்
கைவாளியீந்தவனே யெனைக்காத்தருள் கார்வண்ணனே. (உஎ)

மிண்டனிராவணன் கூட்டியமூல பலத்தைவிண்மேல்
அண்டருங்கண்டு மகிழ்ந்தும்வோரமோ தனக்கணையாற்
றுண்டமதாகத் துகள்போக்கிராவண தூர்த்தனையுங்
கண்டமறுத்தவனே யெனைக்காத்தருள் கார்வண்ணனே. (உஅ)

இனிதானசீதை சிறைநீக்கியண்ட ரிடர்போக்கிமேற்
றனியாமிலங்கை விபீஷணர்க்காக்கித் தனுக்கோடிசென்
றனிதாமுனிவனங் கண்டுஜெயஞ்சொல்லி யும்பர்மகிழ்
கனியாயமுதுண்டவனே யெனைக்காத்தருள் கார்வண்ணனே. (உகூ)

இராச்சியங்காக்கின்ற ராசாதிராசர்க்கும் நான்முகற்கும்
பூச்சொரிவானவர் மாதவர்தம்பியர் பொன்மனைக்கும்
காட்சியில்லாமல் வதிஷ்டர்கையான்முடி தாங்கிச்சுகக்
காட்சிகொடுத்தவனே யெனைக்காத்தருள் கார்வண்ணனே. (௩0)

கார்வண்ணமாலை முற்றிற்று.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீ ராமஜெயம்.

அரங்கப்பத்து.

இருவினைப்பயனுலிந்த யிகத்தினிலிருந்திடாமல்
மருமலரெடுத்துவந்துன் மலரடிபூசைசெய்தேன்
கருமுதற்போக்கினின்பொற் கழலிணையளித்தாட்கொள்ளும்
அருமறைப்பொருளதான வரங்கமாநகருளானே. (௧)

மாயையும்பிறவிநோயும் வல்வினையானதீங்கும்
நாயேனைத்தொடர்ந்திடாமல் நானுனக்கடிமையானேன்
சேயெனக்கிப்போதுந்தன் றிருவருளளித்தாட்கொள்ளும்
ஆயனேயமரர்போற்று மரங்கமாநகருளானே. (௨)

மாதர்தம்வலையிற்சிக்கி மயங்கியேபிறவிநோயால்
பூதலத்தலைந்திடாமற் பொற்பாதம்போற்றிசெய்தேன்
சீதரமுகுந்தாவுந்தன் றிருவருளளித்தாட்கொள்ளும்
ஆதியேயமரர்போற்று மரங்கமாநகருளானே. (௩)

மடமயிலென்னுமின்னார் வழிதரும்பிறவிநோயால்
சடமுருவெடுத்திடாமன் றமியனுனுந்தன்பாதம்
திடமதாய்ப்போற்றிசெய்தேன் றிருவருளளித்தாட்கொள்ளும்
அடமகன்றமரர்போற்று மரங்கமாநகருளானே. (௪)

மண்டலந்தன்னிற்பங்காள் வளர்த்திடும்பிறவிநோயாற்
சண்டன்வந்தெனைத்தொடாமற் றமியனுன்னம்பொற்றாளை
தெண்டனிட்டுருகிநைந்தேன் றிருவருளளித்தாட்கொள்ளும்
அண்டர்கள்பணியுங்கோவே யரங்கமாநகருளானே. (௫)

வஞ்சனையானசூது மாயையும்பிறவிநோயும்
எஞ்சியவெனைத்தொடாம லிணைமலர்ப்பதப்பணிந்தேன்
செஞ்சிலைவளைத்தராம திருவருளளித்தாட்கொள்ளும்
அஞ்சினேனென்னைக்காப்பா யரங்கமாநகருளானே. (௬)

இத்தகைதன்னிற்சன்ம மெடுத்தெடுத்தலுத்தேயாமல்
நித்தமுமுந்தன்பாத நினைவினுற்போற்றிசெய்தேன்
சித்தமதிரங்கிநின்றன் றிருவருளளித்தாட்கொள்ளும்
அத்தனேயென்னைக்காப்பா யரங்கமாநகருளானே. (௭)

கயலிணைவிழியாாதங்கள் கவடெனும்வலையிற்சிக்கி
நயனநீர்சொரிந்துமல்க நானுனக்கடிமையானேன்
ஜெயமதாயெனக்கிப்போதுன் றிருவருளளித்தாட்கொள்ளும்
அயன்முதலமரர்போற்று மரங்கமாநகருளானே. (௮)

பொய்யெனுஞ்சபலந்தன்னைப் போற்றியேபுகழ்ந்துமித்தந்
தையலார்வலையார்சிக்கி தயங்கினான்மயங்கிடாமல்
செய்யனேயெனக்கிப்போதுன் றிருவருளளித்தாட்கொள்ளும்
ஐயனேயமரர்போற்று மரங்கமாநகருளானே. (௯)

ஊருநீபேருநீயெம் முறவுநீயறிவுநீயிப்
பாருநீயுயிர்கட்கெல்லாம் படியளப்பவனுநீயித்
தேருநீயருளாலுந்தன் றிருவருளளித்தாட்கொள்ளும்
ஆருமற்றேற்குநீயே யரங்கமாநகருளானே. (௧௦)

என்னையுமுருவாய்ச்செய்து யிருகையுநொந்தான்வேந்தன்
பின்னையுமேமனைவி பிடித்தெனைச்சலித்தான்பூமி
தன்னிலேகுருவாமூர்த்தி தானுரைத்தினைத்தானித்தம்
அன்னையுஞ்சுமந்தலுத்தா ளரங்கமாநகருளானே. (௧௧)

அரங்கப்பத்து முற்றிற்று.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

இரங்கப்பத்து.

பொருளேசுவையேநவரசமே புலனேபொறியாபுலனறியா
மருளேதனியேவனமலையே வளர்வேதுறைமேவமயங்குகின்ற
இருளேயொளியேகதிர்மதியே யிதமேபரமேயெனிலுரையும்
அருளேயமுதேகதிபெறவே யரங்காவடியேற்கிரங்காயே. (௧)

இணையேதளர்வேவணங்கினர்க்கு மிசைவேநிசமேயெனக்குவருந்
துணையேயறிவேமறைமொழியே சொல்லேபொருளேசுகமடைந்தார்
குணமேமனமேயருளுடைய குன்றேயமுதேநந்தனெனும்
அணைமேற்றுயிலும்மணிவிளக்கே யரங்காவடியேற்கிரங்காயே. (௨)

உரமேபகையேயுடலுயிரே யூனேயுறவேயுறுதிவுள்ளத்
திரமேதுதிப்போர்தமக்கிரங்குந் தேவேபிறவிப்பயமிருக்கும்
பரமேகதியேயெனக்கிரங்கும் பண்பேயிமையோர்பணியும்வினைக்
கரமேயமுதேகதிபெறவே யரங்காவடியேற்கிரங்காயே. (௩)

வளியேன்றமியேன்மனத்துளதி மயமேயிறைவாதிருநாமம்
தொழுவேன்வழுவாதிருகரத்தான் றுதிப்பேனுவாற்றுணையடிக்கீழ்
விழுவேனுபயபதந்தெளியேன் விழிமேற்கண்ணீர்சொரிந்திடச்சேர்ந்
தழுதேனவர்க்கேகதிபெறவே யரங்காவடியேற்கிரங்காயே. (௪)

மெய்யாவினைக ளொருகோடி யறியேன்செய்து மிருந்ததனால்
சேயாகியதேவுனதுபத மேவாதிருந்தேன்வீணாளாய்
பொய்யாகியபேருடலதனைப் புகழ்ந்தேனருளாய்பொருளெனவே
ஐயாதுய்யாகதிபெறவே யரங்கவடியேற்கிரங்காயே. (௫)

விரிவாகியபேருலகமதின் மேதாவியர்சொற்சாத்திரத்தை
பரிவாய்படித்தேன்பயனுணர்ந்து பதமேற்பணிந்தேன்பலன்பெறவே
குருவாய்நீவந்தெனதுகுறையைத் தீர்த்தாள்குணமுடையாய்
அருவாய்வருவாய்கதிபெறவே யரங்காவடியேற்கிரங்காயே. (௬)

துன்பப்பிறவிக்கடலதனைத் தொலைத்தேநீந்திக்கரையேறி
இன்பப்பெருக்கானந்தவெள்ள மெளியேனருந்தர்க்கிரவுபகல்
தென்பற்றுன்றன்னிருநாமந் தினமேதுதித்தேன்சிற்றறிவால்
அன்பிற்கமுதேகதிபெறவே யரங்காவடியேற்கிரங்காயே. (௭)

குறியேன்கொடியார்மடியுறவைக் கொள்ளேன்விள்ளேனொருநாளும்,பிரி
யேன்பெரியோர்தனைக்கண்டால் பிணங்கேன்வணங்கியிணங்கிடுவேன்
தரியேன்தமியேனுனதருளைத் தாராதொழிந்தாற்றரணிமிசை
அரியேவறியேன்கதிபெறவே யரங்காவடியேற்கிரங்காயே. (௮)

பழகேன்சிறியாரிணக்கமதைப் பாவந்தருமின்னார்தனைக்கண்
டிழந்தேனென்றனிருதயத்தி லெளியேனின்னைப்பிடித்தபிடி
நழுகேன்வழுகேன்கிருபைசெய்வாய் நாராயணனேவனமாறு
அழகேபுழுகுங்கதிபெறவே யரங்காவடியேற்கிரங்காயே. (௯)

என்னாசையினாலிரவுபக லிதுவேதொழிலாயிளமுலையார்
தன்னால்மயங்கியறிவழிந்தேன் தாமோதரனேகிருபைசெய்வாய்
உன்னாலடியேனுலகுய்ய வுரைத்தேன்தமிழையொருபஃதாய்
அன்னால்முன்யானையைக்காத்த யரங்காவடியேற்கிரங்காயே. (௧௦)

இரங்கப்பத்து முற்றிற்று.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

மெய்ஞ்ஞானஜோதிமயம்.

காணாதுகாணவே மோகினியினுருவமாய்க்
காசினியில்வருக விலையோ
கானகந்தனிலுனது பாததூள்சிந்தவே
கருங்கல்பெண்ணாக விலையோ

தோணுதுபோலவே தஞ்சமெனுபோரதஞ்
 சூகூதியின்முடிக்க விலையோ
தொல்லுலகமியாவுமுன் னுந்தியிற்காணவே
 சூத்திரம்விளைத்த திலையோ
நாணுமல்கவுரியின் முனற்பரியதாக்கியே
 நரிதனைக்கொணர விலையோ
நரசிங்கரூபமாய்க் கற்றூணிடைத்தோன்றி
 நல்லவினைவிளக்க விலையோ
வீணனவென்மனம் பணியும்படிக்கருள்செய்
 வித்தைகளுனக் கருமையோ
வேதாவையீன்றருட் சீதாபிராமனே
 மெய்ஞ்ஞானஜோதி மயமே. (௧)

ஆருறவுயாருதவி யாருந்துணையாருபகை
 யம்புவியி லெந்தனுக்கு
ஐம்புலனொடுங்கியே யுன்பதம்வணங்கவே
 யறிவெனுந் தீபமேற்றி
சேருமிடமேயறிந்து தென்னைச்செறித்துலகில்
 திவ்யசம்பன்ன வாழ்வும்
தேசசமயங்களும் பலமனிதர்செய்கையுஞ்
 சிந்தைதனில் யான்மறந்து
பாருலகிலுன்னிரு பதாம்புயத்தடிமையாய்
 பண்பிற் பணிந்தேற்றவும்
பத்திவிசுவாசமாய் நம்புமடியேனுடைய
 பழவினை யொளித்தாளவும்
மேருநிகரானபுஜ கருடன்முதுகேறியென்
 விழிக்கெதி ரெழுந்தருளுவீர்
வேதாவையீன்றருட் சீதாபிராமனே
 மெய்ஞ்ஞானஜோதி மயமே. (௨)

எவர்சிறியரெவர்பெரிய ரெவர்நிதியரெவர்மடிய
 ரீவுள்ளமனித ரெவரோ
என்றுலகிலவரிடஞ் சென்றுழன்றெண்ணிய
 யிருளினபல நினைவினால்
தவறிலாத்தவமெனு முயற்சியைத்தேடாமல்
 சமுசார சாகரத்தில்
சார்வதாகாலமும் மூழ்கிநிலைகொள்ளாது
 தத்தளிப்பது ஞாயமோ
நவநீதசோரவன மாலிகாபரணவரி
 நாராயணா முகுந்தா
நாரதாதியர்பரவு தாமோதராவேத
 நாதாந்த பஞ்சாயுதா

விவரமுடனடிமையை யிரட்சிக்கவேகருடன்
மீதேறியென்முன் வருவாய்
வேதாவையீன்றருட் சீதாபிராமனே
மெய்ஞ்ஞானஜோதி மயமே. (௩)

ஆமைமீகணிலும்வா லணிப்பிள்ளைகொம்பிலிடும்
ஆமென்றபழ மொழிகள்போல்
அங்குநீயுந்தமிய னிங்குமாம்கடவிடத்
தலையுந்துரும்பு போலும்
ஊமைகண்டுவகையுறு சொற்பனம்போலுமே
லொன்றுமுறையாம லடியேன்
உபயசெங்கமலபத நாடியுற்றதுவும்நீ
யுண்மையுறை யாதருறையும்
சீமையிற்சொல்லியே யாவருநகைத்திடுவ
ஸ்ரீராம ராமராமா
தேகியென்பார்க்குதவி செய்யாதபேரில்லை
திருமருவி சார்வபூமா
வீமமதகற்றியெனை ரட்சிக்கவேகருடன்
மீதேறியென்முன் வருவாய்
வேதாவையீன்றருட் சீதாபிராமனே
மெய்ஞ்ஞானஜோதி மயமே. (ச)

மண்ணாசைபெண்ணாசை பொன்னாசைமூன்றையும்
வாக்குமன நோக்கவில்லை
வைகுண்டவாசனே நின்றதிருவடிக்கடியர்
மைந்தன்யான் வாழ்த்துதற்கு
கண்ணரவேதாரை நீரையரயோடிடக்
கைகுவித் தூனநாமம்
கனவின்மறவாமன் முறையோவெணக்கூவியுங்
கருணைபுரியா திருந்தால்
என்னுனைக்குநா ளடிமையாகுமேவ
னினிப்பிறவி தீர்வதெப்போ
இரவுபகலுன்பெருமை யுன்மகிமையுன்னாமை
முண்ணுதிருந்த துண்டோ
விண்ணுடகமகிழ செங்கருடன்மீதேறி
விழிகளித்திட வருகுவாய்
வேதாவையீன்றருட் சீதாபிராமனே
மெய்ஞ்ஞானஜோதி மயமே. (௫)

ஆசையெனுமகழியும் மோகவலையாமதிலும்
அஞ்ஞான மிக்குரகரும்
ஆணவமலச்சேனை யணுகுதீவினையாச்சு
மைம்புல னிலத்தின்மேவி

வாசமுடனும்பத மலர்க்கடிமையாமனதை
வகைமோசமாய்ப் பகைத்தே
வளர்கின்றஅவிவேக தூதர்கைகொண்டார்கள்
வானுளவத் தொழிந்தேன்
நேசம்வைத்தனிமதிலு மோசமாங்கோட்டிடையும்
நிலையிலாமகழி யரசும்
நின்கிருபையாற்பொடிசெய் துன்னடிமையாகவெனை
ரட்சிப்பதுன் பாரங்காண்
வீசும்புகழ்செங்கருடன் மீதேறியேழையேன்
விழிகளித்திட வருகுவாய்
வேதாவைவீன்றருட் சீதாபிராமனே
மெய்ஞ்ஞானஜோதி மயமே. (சா)

அகமொன்றுபுரமொன்று மன்பர்க்குரைக்கவென்
னலைமனங் கூசவில்லை
அற்பரைக்கண்டாலு நேசித்துநிதிவாங்கு
மாசையள விடுதற்கில்லை
ஜெகமென்னுங்காட்டினிக் கலியெனும்புலியுனைச்
செயிக்கயென்னூற் றிடமில்லை
தீனனய்த்தேம்பியென் னிருவிழியின்மறைமாரி
சிந்தினேன் சிந்தைநொந்தேன்
சுகமுறுவதெந்தநா ளாதிநாள்யானையைச்
சொல்லா லிரக்கியாண்ட
துரிதமாய்நின்கரத் திரியாற்பழவினை
தொலைத்தன்பர் கூட்டத்தினில்
விசிதமுடனெந்தனை யிரட்சிக்கவேகருடன்
மீதேறியென்முன் வருவாய்
வேதாவைவீன்றருட் சீதாபிராமனே
மெய்ஞ்ஞானஜோதி மயமே. (எ)

சொன்னதெல்லாமுனது செவிகேட்கவில்லையோ
தூர்த்தனேற்குறுதி யிலையோ
தொலையாதகலிபோக்க வருணோக்கமில்லையோ
தூர்த்தனேற்குறுதி யிலையோ
அன்னைமுகநோக்கியோ குழந்தைபாலுணலையோ
ஆள்வினைநிறந்த திலையோ
ஆருக்குமுதவிசெய் தாளவிலையோவடிமை
யென்மனமிரும் பாயதோ
இன்னமும்பக்குவ மெனக்குவரவில்லையோ
இனியெந்த நாளுளதோ
ஈசனுரைவேணுமோ தாசர்பிழைவேணுமோ
என்னுடல் தளர்ந்துகூனி

வின்னமகா முன்ன மேகருடன்மீதேறி
விழிகாணவந்தருள் செய்வாய்
வேதாவையீன்றருட் சீதாபிராமனே
மெய்ஞ்ஞானஜோதி மயமே. (அ)

காகமானது பார்ப்பின் மென்மேலுமேதெனக்
காட்சிபெறு சாட்சிபோல
கற்றவர்கணற்றவர்கள் மற்றவர்களுக்கெளிய
கடையினேன் கவிசொல்லியும்
தோகையினுடனசங்கீதமறுவாசனைச்
சுவைதேறவிவைகள் யாவுஞ்
சுகமெனுந்தொல்லுலகில் வாழவென்பரிசையெல்லாஞ்
சொந்தமெனமிக நம்பியும்
தாசமாயெனதுநா னென்மகிழ்வின்மூழ்கினேன்
தமியனுக்காவ துண்டோ
சரணகமலங்களிற் பாமாலைசாத்தியென்
சஞ்சலமெலா மொழிந்தேன்
மேகநிகர்வண்ணனே கண்ணனேகருடன்மீ
தேறிவிழிகாண வருவாய்
வேதாவையீன்றருட் சீதாபிராமனே
மெய்ஞ்ஞானஜோதி மயமே. (௯)

ஆதியந்தமுமிலாச் சங்கரனுநான்முகனு
மகிலம்படித் தழிப்பார்
அனந்தகல்யாணபரி பரவாசுதேவனே
யன்னைபோன் மன்னுயிர்க்கும்
நீதிநெறிதவறாத தாசாதிதாசர்க்கும்
நீயபய சமய்மென்ற
நேசர்க்குமுன்னின் றிரட்சிக்கும்ரட்சகனி
னின்னடிமை யாகினேனே
சோதியேசோதனைசெய் யாமலைப்படையுடன்
றுளசிமணி மார்பிலங்க
சுந்தரவிலக்குமி சமேதராய்பூமாரி
துந்துமி முழக்கத்துடன்
மேதினியிலெந்தனை யிரட்சிக்கவேகருடன்
மீதேறியென்முன் வருவாய்
வேதாவையீன்றருட் சீதாபிராமனே
மெய்ஞ்ஞானஜோதி மயமே. (க0)

மெய்ஞ்ஞானஜோதிமயம்-முற்றிற்று.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

ரகுராமப்படலம்.

உலகமெனுமோர்வனந் தன்னிழால்கேணியத
    னுள்ளான சிங்கமொன்று
ஓங்குமதயானையோ ரானைதுரத்தவவ
    னோடியத்துரவில் வீழ்ந்து
பலமுள்ளஅறுகம்வேர் பற்றிகால்தத்திசிரசில்
    பட்சிபோ லூசலாய்
நலமற்றமனிதனைத் தேனீயடிக்கவிவ
    னுவினுற்றேன் றுசிதர
நாகரீகத்தினொடு நால்வாயமேற்கொள்ள
    நான்கண்ட சமுசாரமே
இலவுகாத்திட்டகிளி யாகமன்மறைகள்முறை
    யிருமலர்ப்பத மருளுவாய்
என்னுளுமடியார்கள் கண்ணுனதேவனே
    என்னையாள் ரகுராமனே. (க)

அரசனருள்பெற்றபேர்க் கல்லிலையொருவர்பகை
    யாவதில்லைகுறை யொன்றில்லை
அதிகாரம்மேன்மையில் லாததில்லைநிதிமல்லையோ
    டியாவரும் வணங்காதில்லை
முரசமுடன்வாத்திய முழங்காதகாலமில்லை
    முறைமையற நெறிதவறில்லை
மூர்த்தண்யதிசையெனினு மீதினலக்கினச்சையில்லை
    மோட்சத்தில் வாஞ்சையாகி
சுரசகுணவிரசரசு பரிசினையளித்தளிசெய்
    சலசவேர்சன மாதவா
தளியானதிருநாம மினிதாய்நினைக்கவும்
    ஜன்மதீவினை தீர்க்கவும்
இரவுமதிதுதிபரவு பெரியகுலதெய்வமே
    யேழையேற் கருள்செய்தாள்வாய்
என்னுளுமடியார்கள் கண்ணுனதேவனே
    என்னையாள் ரகுராமனே. (உ)

விதியினல்வருவதல்லாது வேறொன்றிலை
மேன்மையோர்சொல் லிதென்றால்
மேதினியிலுன்றனைப் பூசிப்பதேன்யாக
வேதங்கள் யாசிப்பதேன்
மதியினல்விதியினை வெல்லலாமென்றுமுன்
மார்க்கண்டர்சரிதையோகம்
வான்சித்துமறலியை யடக்கியாவருமகிழ
வயதுபதினறு பெற்றார்
துதியினலுன்பதத் தென்மனக்குறையெலாஞ்
சொல்லிமுறையிட் டுருகினேன்
தொல்லைவினைவந்தெனச் சாலியஞ்செய்யாமல்
சுகமுடனிருக்க வருள்வாய்
எதிரிபாவித்தெனைக் கைவிடுதனீதமோ
ஏழையுன்னடிமைக் கடிமையாம்
என்னுளுமடியார்கள் கண்ணனதேவனே
என்னையாள் ரகுராமனே. (ரு.)

வெட்டவெளிதன்னிலே கட்டிட்டமேகத்தின்
மின்னலுண்டான வகைபோல்
மேதினிலுற்பவத் தேகமதிலுன்னுடைய
மெய்யருளிருந் தொளிரவே
நிட்டைவெளியாகியே யறிவைத்துணைக்கொண்டு
நெற்றிமத்திப் பார்வையால்
நீயென்றுநானென்று நடுவின்மத்திசமென்று
நினைவதனை யூடறுத்து
திட்டமுடவுந்தனிரு திருவடிக்கடிமையாய்த்
தெரிசித்து முத்திபெறவே
தீயிலிடுமெழுகுபோ லனுதினமுநாடியே
தேடிமனம்வாடி நொந்தேன்
இட்டகுலதெய்வமே பையராவிற்றுயி
லிரங்கா விரங்கவேணும்
என்னுளுமடியார்கள் கண்ணனதேவனே
என்னையாள் ரகுராமனே. (சு)

கோனினைக்கிற்றிரண் மேருமேருவுங்
குணமிலாத் திரணமாகும்
குருநினைக்கில்கல்வி ஞானமோனமாங்
கோதிலா மோட்சமாகும்
வானினைத்துலகில் மும்மாரிபொழியுமழை
மாறின்வண்மாறி தழையும்
வையம்பகைக்கினை முய்யும்வகைவேறில்லை
வாணியருளிற் கல்வியாம்

நீநினைக்கிற்கொடிய தர்மவினைநிற்குமோ
நின்னதரு ளின்னமின்ன
நேரவில்லையோவசட னிசமிலாப்பாவியேன்
நின்னடிமறைந்த துண்டோ
ஏனினைக்காமலிம் மாய்கைக்குண்மூழ்த்தினை
யென்றென்னை மீட்டாளுவாய்
என்னாளுமடியார்கள் கண்ணானதேவனே
என்னையாள் ரகுராமனே. (ரு)

அரசனும்பேரறிவி னுண்மனக்கள்ளனை
யன்பெனுமணிக் கயிறுகொண்
டசையாதிருக்கியுன் னடிமலர்க்கடிமையா
யாக்குவோ மென்னடவிசூழ்
பரிகள்ளபாட்டையில் வரும்போதுபாழர்ன
பசியாம்பெருங் காற்றினால்
பதறிபெறிமூன்றிடச் சைதன்யவாடவப்
படுமெனக் கள்ளனோடே
புரியதாமனமெனும் பாசம்பொடிப்பொடிப்
போயதாலென்று கூட்டும்
பொருளில்லையருளில்லை வெண்ணெய்படிமூன்றுழி
போனகதைபோ லாகினேன்
இரவுபகனின்னும சீவனஞ்செய்யாம
லென்றைக்குன் னாளாவேனோ
என்னாளுமடியார்கள் கண்ணானதேவனே
என்னையாள் ரகுராமனே. (சு)

செப்பமுளமானிடர்க் கொருநூறுவயதிற்
செப்பாதி நித்திரையிற்போஞ்
செய்குழவிபாலரிற் பத்துவயதேகிடும்
ஸ்திரீயாசை யொருபத்துவாம்
முப்பதாமாண்டின்மேற் மூன்றாசையற்றறிய
முத்திக்குகந்த பொருளோ
முறைமையுடனாடுவது முதன்மையென்றவ்வைதரு
மொழியின்படிக் கிசைந்தே
தப்பிதமில்லாமலுன் றாமரைச்சரணினை
தனித்தமிருத்தி வாழ்த்தி
சாஷ்டாங்கஅஷ்டாங்க மாகப்பணிந்தெனது
சஞ்சலமெலா முறைத்தேன்
இப்பிறவிதீர்த்திட வினிப்பிறவிவாராம
லென்னையாட் கொண்டருளுவாய்
என்னாளுமடியார்கள் கண்ணானதேவனே
என்னையாள் ரகுராமனே. (எ)

உதயாதிகாலத்தி லொருகடிகையுன்னடிமை
யுன்னாம முறையாமலே
ஓயாதசாண்குழிக் கிரைதேடியோடியே
யுயிருடன் செத்தபிணமாய்
வதையாதிமுதலான கொடுமைக்குடன்பட்டு
வஞ்சமன நெஞ்சனாகி
மட்டிக்குலாமர்பாற் சென்றுசமயம்பார்த்து
வள்ளல்நீ யென்றுவாழ்த்தி
புதையலீந்தெவரெனப் பூரித்தவவர்தரும்
பொருளையிரு கைக்கொடேந்தி
புத்ரதாராதிய ருடன்மகிழ்விலாழுமிப்
புன்மையணு காதவண்ணம்
இதயமலர்தன்னிலே யிருபதாம்புயமலரை
யென்றுயான் கண்டுய்வனோ
எந்நாளுமடியார்கள் கண்ணானதேவனே
யென்னையாள் ரகுராமனே. (அ)

அம்புயில்யாவரும் கண்காணநின்னடிமை
யாக்கியெனை யாள்வதென்றோ
ஆசாபைசாசத்தைத் துரத்தியுன்னருளாலே
வமுதங் கொடுப்பதென்றோ
கும்பலாய்வருகின்ற வினையுனதுமகிமையாற்
குறைந்தழித் தொழிவதென்றோ
குணமிலாவைம்புலக் கயவரின்கருணையாற்
குலநாச மாவதென்றோ
சம்பமாமைம்புயச் சீரண்மலரன்பினாற்
றரிசிக்கு நாள்களென்றோ
சாகாச்சம்சாரமொழி யீதென்றோதாசர்
தப்பொடு பிறப்பதென்றோ
இப்பரிற்றுன்பவின் பங்களில்லாதநீ
யேழையை வதிப்பதென்றோ
எந்நாளுமடியார்கள் கண்ணானதேவனே
என்னையாள் ரகுராமனே. (கூ)

கள்ளுண்டுதள்ளுண்ட பெயர்போல்மதமேறு
கரானையோர்பித்தர்போற்
காடென்றுநாடென்று மேடென்றுதெரியாமல்
காசினியெலா மலைந்து
முள்ளுண்டகள்ளமன மூடன்களில்லாத
மூவர்க்கஞ்ச கனுமெனை
மோகவாரிதியின்மூழ் காமனின்மயலான
முத்திவழி கூட்டிநாடி

தெள்ளுதமிழ்வாணர்சிவ னடியாரின்தாசர்பொற்
 சிறுவனுக் கருளளித்தால்
தேவாதிதேவனே திவ்யகுணனுமனே
 திகழ்ஞான வாசுதேவனே
எள்ளுக்குளெண்ணைபோ லெங்குமாயாவுமா
 யிருவினை தொலைக்குமரசே
எந்நாளுமடியார்கள் கண்ணனதேவனே
 யென்னையாள் ரகுராமனே. (கo)

ரகுராமப்பத்து முற்றிற்று.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

கோவிந்தப்பதிகப்பத்து.

நாகமேற்பள்ளியா யோகநித்திரைகொள்ளும்
 ராகவ முகுந்தனுமன்
நாராயணவென்று பாராயணஞ்செய்து
 நாளுந் துதிப்பதற்கே
தேகமேநீர்க்குமிழி சிந்தையோபலவிதஞ்
 செய்கையோ வெகுவினைதம்
செப்பும்வசனங்கோடி தப்பிதமிதற்கென்ன
 செய்வேனினி யாரைநோவேன்
பாகனையமொழிமாதர் மோகவலையிற்சிக்கி
 பஞ்சென்ன நெஞ்சுழன்று
பாழானநாமத்தாள் வீழாமலெந்தனைப்
 பட்சம்வைத் தாளுதற்கு
வாகைமேற்கொண்டபுய செங்கருடன்மீதேறி
 வல்வினை யகற்றவருவாய்
மாயாவதாரனே சீதாபிராமனே
 மாதவா கோவிந்தனே. (க)

கருவாய்கருப்பையிற் கண்டுண்டுதசமதிக்
 காசினியிலே பிறந்துக்
கருணையுடனுனது திருவடிமலர்ப்பணியாத
 காமின ஹுடல்கூசவும்
உருவாயெனைத்தந்த வன்னை தந்தையருற்ற
 வுறவினம் வெறுத்தேகவும்

உலகவாழ்விற்பழகு பலமனிதர்பேசவும்
உருகவலை யலேவீசவும்
அருவானவறிவீனர் போலமதிமோசமா
யாற்றிற்கரைத்த புளியாய்
அவத்தில்வாணுள்கெடுத் தலையுமடிமைக்குனது
அடிமலரடித் தாளவே
மருவீசுமாலைபுய செங்கருடன்மீதேறி
வல்வினையகற்ற வருவாய்
மாயாவதாரனே சீதாபிராமனே
மாதவா கோவிந்தனே. (௨)

பொல்லாதவேலையோ சொல்லாதகாலமோ
பூர்வம்யான்செய்த வினையோ
பூதபேதத்தில்வளர் மாமாயையாசையாற்
பொய்யான வாழ்வைநம்பி
உலலாசமாகவே உண்பதுமுடுப்பதுவு
மோயாம லிரவுபகலும்
உறங்குவதல்லாலுனது திருநாமமந்திரத்தை
யின்னுவதெல்லா மறந்து
எல்லாமறிந்தவர்கள்போலும் வாயாற்பிதற்றி
யீடொருவ ரில்லையென்றே
இறுமாந்துதிரிகின்ற வேழையேயென்னை நீ
இப்போது ரட்சிக்கவே
வல்லாண்மையானபய செங்கருடன்மீதேறி
வல்வினையகற்ற வருவாய்
மாயாவதாரனே சீதாபிராமனே
மாதவா கோவிந்தனே. (௩)

போகபாக்கியமாக யில்லறமிருந்துன்னை
பூசைபுரிவோ ரனந்தம்
புலனைந்தடக்கியே மலையேறிமாதவம்
புரியுமுரியோ ரனந்தம்
சேகரமதாகவே நல்லடியாராய்வந்துன்
சேவைசெய்வோ ரனந்தம்
திக்குவேறில்லையென் றக்கரையினுன்னும
தீர்த்தங்கள்வோ ரனந்தம்
மோகமுடன்அஷ்டாட் சரத்தையுளம்வைத்துனது
மோனமுனிவோ ரனந்தம்
முத்திக்குயாவரும் பணிவாயானமுழுமூடன்
முண்டகச் சருணருளவே
வாகுபெருசெங்கருடன் மீதேறிநாயினேன்
வல்வினையகற்ற வருவாய்

மாயாவதாரனே சீதாபிராமனே
மாதவா கோவிந்தனே. (௪)

உந்தனுக்கொருகாசி கற்பூரமலர்மாலை
யொளிதீபமிஃது செய்தால்
ஓலமிட்டலருவேன் தர்மபரிபாலன்
முகந்துசெய் வோரைமதியேன்
நிந்தனைப்பேச்சலா லுந்தநற்றிருநாமம்
நிசவிலும் பேசியறியேன்
நேமமல்லாமல் நிதியாசைகொண்டேனல்லால்
நின்மதம் பூசைகுறியேன்
இந்தவிதமெனதுசெய நந்தநந்தாவேழை
யீடேறவென்ன நவில்வோம்
ஈராறுநேமனே சேஷகிரிவாசனே
இப்போது தயைகார்க்கவே
மந்தரகிரிக்குநிகர் செங்கருடன்மீதேறி
வல்வினையகற்ற வருவாய்
மாயாவ்தாரனே சீதாபிராமனே
மாதவா கோவிந்தனே. (ரு)

காட்சியாய்நின் னுபய கமலப்பதந்தன்னைக்
காணும்வகை தேடுவழியுங்
காணுமனக்குறைவி னுர்கவலைகொண்டயர்வு
கண்டுநின் றேமாரியும்
வீட்சணகடாட்சமுட மெய்யன்பருக்கடிமை
வேலைசெய் வேசாரியும்
வீணனமாயமோ கத்தில்வாணாள்
விடுப்பதோ மெய்காட்சியே
தாட்சியாய்க்கோடிபிழை செய்தாலுமெள்ளளவு
தாட்சணிய மென்பதிலையோ
சர்வகணரட்சக தயாளுநீயல்லவோ
தற்காக்க நல்லசமயம்
மாட்சிபெறவாச்சுதென் றேகருடன்மீதேறி
வல்வினை யகற்றவருவாய்
மாயாவதாரனே சீதாபிராமனே
மாதவா கோவிந்தனே. (சு)

ஆனாலுமென்கொடுமை யனியாயமனியாய
மகிதலத்தி லென்போலிலை
அனீதமாய்மதனுக்கு நமனுக்கும்வாணா
ளவத்திலொப் பித்ததல்லால்

ஊனுறுமுடலைவிட்டுயிர்போகுமுன்னமுன்
    னுலவாய்பெரும்பதத்தை
யுறுமறிஞனருளினுர் கண்டுண்மைநாடா
    துலைத்தபெறு மாய்கையதனல்
நானனதென்றதோ ராணவப்பேய்கொண்டு
    நன்மார்க்கவழி விட்டுபின்
நாயினுங்கடையான நாயினேனுன்கருணை
    நாடினேனுட் சொல்லுமுன்
வானுடர்மண்ணுடர் மணியவெங்கருடன்மிசை
    வல்வினை யகற்றவருவாய்
மாயாவதாரனே சீதாபிராமனே
    மாதவா கோவிந்தனே. (எ)

சீலமுளசேஷசய னுருதிப்பாறிகடல்
    செல்வனே தசரதற்குச்
செல்வமகனுய்வந் துதித்தஸ்ரீ ராமனே
    சீதாமனோ கரத்தாய்
கோலமுளகலியாண ராமானெடுந்தனுக்
    கொண்டகோ தண்டராமா
குணமாதுவாக்யபரி பலராமாதனுக்
    கோடியணை செய்தராமா
ஆலகாலத்தைநிக ராவணாதியர்தமை
    யழித்தசெய ராஜசோமா
அரிபிரியைசானகித னிட்டனுடனமுதுண்
    டயோத்திபட் டாபிராமா
மாலையணிமார்பனே யென்னையாள்கருடன்மிசை
    வல்வினை யகற்றவருவாய்
மாயாவதாரனே சீதாபிராமனே
    மாதவா கோவிந்தனே. (அ)

உலகரட்சகனுநீ யுயிர்கள்ரட்சகனுநீ
    யுன்செயலாவ தொன்றிலை
உந்தனற்கிருபைதா னெந்தனுக்கில்லையோ
    உயிர்த்தொகையில்நானில்லையோ
மலையமலைபோனெடும் வல்வினைவளைந்தென்னை
    வாட்டுதே பேயாட்டுதே
மாறுதவறுமைதீ மூட்டுதேபிறவிநோய்
    வருமென்றபய மாட்டுதே
கலவரமதானமன மொருநிலையினிற்கவலை
    காமிக்கோர் திக்குமில்லை
கைவிடிலோநின்னன்ப ருன்னைநம்பாரினிக்
    கனகாம்பரா தனிதரா

வலிமைபெறுசெங்கருடன் மீதேறிகண்காண
வல்வினை யகற்றவருவாய்
மாயாவதாரனே சீதாபிராமனே
மாதவா கோவிந்தனே. (௯)

துக்கசுகபோகமாய் வளர்கின்றயிருவினைத்
தொடரினுவுட லுருவமாய்
தோகையர்கண்மோகவலையிர் முலைமேலாசையும்
சொர்னமலை மேற்பாசமும்
அங்கிசக்கொடியர்பா னேசவிசுவாசமும்
அரிமையறியார் நேசமும்
ஆனந்தமென்றயா னகமகிழுபாசமும்
அரிசந்த மணவாசமும்
தக்கயிகபோகமென் றக்கெனுமவாத்தையான்
தமதுதிரு வடியினீழல்
தாழ்த்திவாழ்த்தாமலிரு ளானமாய்கைதனிற்
றறியேனுலைந் தழிந்தேன்
மக்கள்தொழவாழ்கின்ற கருடன்மீதேறியென்
வல்வினை யகற்றவருவாய்
மாயாவதாரனே சீதாபிராமனே
மாதவா கோவிந்தனே. (௧௦)

கோவிந்தப்பதிகப்பத்து முற்றிற்று.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

சிந்தைகுடிகொண்டபதிகம்.

சங்கையறவேதாந்த சித்தாந்தநீதிநெறி
சாத்திரமெலா முணர்ந்த
சாதுசங்கச்சனி தானத்தடைந்துய்யான்
றாழ்ந்தடியின் முடிசூடியே
பங்கசவிலோசன பரந்தாமகீர்த்தனம்
பாடாம லிருமந்திரம்

பன்னுமனுன்பய பதமலர்க்கூழியம்
  பண்ணுமல் விண்ணுணமாய்
சங்கணியுமாதர்தோள் சாந்தினரைச்சேர்ந்து
  சஞ்சலக் குழியிலாழ்ந்து
தலையெடுக்காமனேய் வறுமையாச்சிறுமையாய்த்
  தமியேனுனைத் துதித்தேன்
திங்களணிமணிவதன சங்குசக்ராதரா
  தீவினையகற்றி யாள்வாய்
சீதாபிராமனே மாதாபிதாவெனச்
  சிந்தைகுடி கொண்டகுருவே. (க)

சுயமானசாயுச்சிய பதவியானடையவே
  தொல்லுலகி லுன்னிநிதமும்
துதிசெய்துமதியினுக் குறுதிமொழியிவ்வேளை
  சொல்லுமென் றனைநம்பினல்
அயனருறைத்தபடி மயனுகவதுபோக
  மாமென்று மவ்வவர்வினை
அனுபவித்திடவேண்டு மென்றுநெறிசொனுமறை
  ளலறிமுறை யிடுதலாலே
பயமானபாவியேன் பயனென்றருமையாற்
  பணிந்தாதி மூலமென்றே
பாடினேன்நாடினேன் செய்வதென்றே
  பதிதனைக் கைவிடாதே
ஜெயகருகேதனச் சங்குசக்ராதரா
  தீவினையகற்றி யருள்வாய்
சீதாபிராமனே மாதாபிதாவெனச்
  சிந்தைகுடி கொண்டகுருவே. (உ)

எந்தனுக்குப்பாக்ய மீந்தவர்க்குன்னரு
  ளிருக்குமே னின்மனைவியால்
எனையாள்வதருமையோ வென்கள்வனுன்மைந்தனு
  லென்பிறவி நீக்கலரிதோ
சொந்தமுளதாசரொடு பந்தப்படுத்தினின்
  றொண்டனென் றுள்வதரிதோ
தொகைபுரட்டோவுனு லாகாதகாரியந்
  தொல்லுலகில் சொல்வதுளதோ
கந்தமாதனமுனிவ ரரிபிரமர்யாவருங்
  கைகுவித்திடு தெய்வமே
காசினியிளம்வற்ற தொல்லையிற்சேர்த்தெனைக்
  கண்கலங்கச் செய்தனை
சிந்தைவேகத்தின்முன் வருகருடனேறியென்
  தீவினையகற்றி யாள்வாய்

சீதாபிராமனே மாதாபிதாவெனச்
சிந்தைகுடி கொண்டகுருவே. (௩)

சந்ததஞ்சந்திரனைக் கண்டவிருள்போலவும்
கழல்கண்ட சருகுபோலும்
தபனனைக்கண்டபனி போலவுஞ்சிங்கத்தை
தந்திகண் டிடுதல்போலும்
வந்தனைசெய்யுந்தாசரைக் கண்டுவாழ்த்தவதை
வாயாத மூடர்போலும்
வாடினேன்மாபாவி தேடுருவண்ணநீ
மனதுவைத் தாளவேணும்
சொந்தமுளநின்னடிமை யிந்தவினையூடுபோய்ச்
சேராம லாளாவிடிற்
றொலையாதநிந்தனையுனக்கு குருயான்சொன்னேன்
துரோபதை தனக்கருள்செயுஞ்
செந்திகிரியுன்சங்கு தங்குபுயகாருண்ய
தீவினையகற்றி யருள்வாய்
சீதாபிராமனே மாதாபிதாவெனச்
சிந்தைகுடி கொண்டகுருவே. (௪)

புக்காதகருவில்லை புசியாதநீரில்லை
புரளான தொழிலுமில்லை
புண்ணியஞ்செய்வதில்லை பிழைமோசம்விடுவதில்லை
புலையனேன் காரியமில்லை
மிக்காணவேத முதல்வனுங்காணுத
விஞ்ஞான ஜோதிமயமே
மெய்யாகுநின்றுபய செய்யாதனைப்பைநீ
வித்தைமன வீட்டிருத்தி
அஞ்ஞானமாமட வியைச்சுட்டெரித்ததி
லகங்கார மிருகமோட்டி
ஆசைவலையைக்கொய்து தாசானுதாசனு
ருகும்படிக் கருள்செய்வாய்
திக்காருமில்லைநீ கதியென்றுநம்பினேன்
தீவினையகற்றி யருள்வாய்
சீதாபிராமனே மாதாபிதாவெனச்
சிந்தைகுடி கொண்டகுருவே. (௫)

மூவாசையுங்கொண்ட வென்கொடுமைபோலிந்த
மூவுலகிலொருவ ருண்டோ
மூதறிவிலாமலே பாதகத்தொழில்செயு
மூர்க்கனெனை யன்றியுண்டோ

பரவாசுபாடநற் பாவோடுவார்கள்போற்
பகர்பேதை யன்றியுண்டோ
பணங்காசு துணிமணிக ளென்றுபகலிரவும்
பறப்பவர்க ளென்னினுண்டோ
நாவாசையா லுனது திருமந்திரத்தையென்
னாவினிலுரைத்த துண்டோ
நால்வர்சபைகூடியே நின்புகழ்ப்பஜனைசொல்
நான்செவிகொடுத்த துண்டோ
தேவாதிதேவனீ யறியாததொன்றில்லை
தீவினையகற்றி யாள்வாய்
சீதாபிராமனே மாதாபிதாவெனச்
சிந்தைகுடிகொண்ட குருவே. (௬)

உடலைவிட்டுயிர்பிரித லின்றிறக்குநாளைக்கு
வொருகணத் தென்பதில்லை
உலைவாயின் மெழுகென்ன உருகிகண்ணீர்பெருகி
யோடியுரை தேடியோடி
மடைவாரியினீரென்ன வாயவரண்டனுதினம்
வாடிமனை வாழ்க்கைதேடி
வந்தபின்கொஞ்சபோ கத்தில்விளையாடிநன்
மனைமக்களைக் கூடியே
இடைமீதிருந்தபட் டாடையையிழந்தமதி
யீனர்போற் காலமெல்லாம்
இப்படிகழித்தனன் நீகிடைத்துங்கன்ம
மென்னவுன்னின் பெரியதோ
திடமுடனே தடதடென் கருடன்மிசையோடியென்
தீவினையகற்றி யாள்வாய்
சீதாபிராமனே மாதாபிதாவெனச்
சிந்தைகுடிகொண்ட குருவே. (௭)

மன்னவாகேசவா நாராயணாகௌவுரி
வனமாலி வாசுதேவா
மாநிலமளந்தவா கனகூர்மநரசிங்க
மாதவா மணிமாலையா
என்னுநின்னாமமே பன்னிநானுன்னிது
வெள்ளள விரக்கமிலையே
என்னிடவதிஷ்டமுனை யோகொடியபாவியா
னென்னமுந்நாட் செய்வினையோ
அன்னை தந்தையர்கள்போ லாதரிப்பவர்களுனை
யல்லாமல்வேறு கொள்ளோம்

அபிஷேகமுடிகொண்டு வனுமச்சமேதரா
யரசுபுரிவி ரசையாரே
சின்னமில்லாதவட் டாக்கரத்தெய்வமே
தீவினையகற்றி யாள்வாய்
சீதாபிராமனே மாதாபிதாவெனச்
சிந்தைகுடிகொண்ட குருவே. (அ)

நெஞ்சைப்பிளந்திரணி யன்றனைக்கொன்றதும்
நெறியுள்ள தசரதற்கு
வஞ்சகத்தாடகைச் சுவாகுவைமுடித்துவரு
விழியினிற் பெண்ணானதும்
மங்களமதாகவே திங்கள்குலசானகியை
மாலையிட் டேர்புக்கவும்
அஞ்சியேசிற்றனை யார்காடடைந்துமறை
யந்தணர்க்கருள் தந்ததும்
அழகானதஞ்சைவடி யுற்றுசவுரிக்கரு
ளளித்ததுஞ் சயமுற்றதும்
செஞ்சிலைக்கோதண்ட ராமனேமெய்யெனிற்
றீவினையகற்றி யாள்வாய்
சீதாபிராமனே மாதாபிதாவெனச்
சிந்தைகுடிகொண்ட குருவே. (௯)

அணில்மேல்வரும்கொம்பி தன்னில்கொதிக்கநீர்
ராசினையாக்க விலையோ
அந்தரந்தனின்மேக முத்தற்கலாபங்க
ளாடிமகிழ் கூடவிலையோ
துணிவாகுமாமீசன்சிந்தைகண்பார்வையாற்
றோன்றிய கருக்களிலையோ
துணிவாகயுன்றனுக் கடிமைநானைபின்
றொல்வினை துடைப்பதரிதோ
பணிமாசுகரதகற் பாறையோபசைவற்ற
பச்சைநிறமற்ற மரமோ
பரமசிவனணிகின்ற பாம்புவாய்புற்றோவிப்
பாவியேன் செவியிரண்டும்
திணிகொணின்னிருசெவிக் கென்சொல்வரவில்லையோ
தீவினையகற்றி யாள்வாய்
சீதாபிராமனே மாதாபிதாவெனச்
சிந்தைகுடிகொண்ட குருவே. (௧௦)

சிந்தைகுடிகொண்டபதிகம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

ஆதி ஸ்ரீரங்கப்பதிகம்.

சஞ்சாவுமபினியுஞ் சாராயவகைகளும்
கள்ளுமாமிசமும் வைத்து
கண்மூடிபெண்ணாசை யைக்கருதிநிட்டையிற்
கார்த்திருப்பார்க ளந்த
நஞ்சானபிறர்வஞ்ச மாயத்தைநிசமென்று
நல்லறிவழிந்து நித்மும்
நன்மார்க்கவழியெலாந் துன்மார்க்கவழியென்று
நம்பிக்கும்பிக் கலந்து
நெஞ்சாரவளவற்ற களவுகொலைகாமங்கள்
நீங்காத கோபலோப
நிர்மூடனானுன்ப ருடமருளலரிதென்று
நெட்டுயிர்ப் பித்தகாலம்
அஞ்சாதேயென்றனக் காதரவுசொல்லவோ
யந்தரத் தானமாக
அன்பாகமுன்புவந் துபதேசமருள்செய்த
வாதியே ஸ்ரீரங்கநாதனே. (க)

பேசாதமௌனியுட் புறம்பொன்றதாம்பெரியர்
பேசுமனை மக்க ளாசைப்
பேய்கொண்டபசுவினிற் றேய்பேர்த்தழுவைபோற்
பொய்யைமெய் வேடமாக்கி
தேசாதிதேசமுந் தீர்த்தங்களாடினும்
திருவடிகளைப் பணிந்தால்
தீவினைகள் தீருமென் றாசீர்வதித்துத்
திருத்துளவநீரு மீந்து
வாசாகயிங்கிரிய வார்த்தைசொல்வாரந்த
வஞ்சகர் தமைப் போலியான்
மனதென்றுநினைவொன்று காசாசைமேற்கொண்டு
வாடியழுமெனை யஞ்சலென்
றாசாபசாசைத் துரத்திநாயடியனேற்
கந்தரத் தானமாக
அன்பாகமுன்புவந் துபதேசமருள்செய்த
வாதியே ஸ்ரீரங்கனே. (உ)

பாவியேன்பொல்லாத கோபியான்புஞ்சமா
பாவியான் பெரியோர்களைப்
பணியாதபாவியா னேன்பிறந்தேனையா
பார்க்கவே சுவரிலெழுதும்

181335
சென்னை-600 0..

ஓவியம்போலயிவ் வுருவோடுதேனலால்
    ஒருவர்க்கு ளெண்ணையிட்டு
ஒத்தாசையுதவிதா னிதுவரையினுண்டுமோ
    உலகளந்தவ னேயுனைக்
கூவியேதமிழினற் ஸ்ருத்திரஞ்செய்தனன்
    கோதண்ட ராமராமா
கோபாலகிருஷ்ணனே பாற்கடலிலேபள்ளி
    கொண்டநர சிம்மரூபா
ஆவிதானுடலைவிட் டகலுமுன்பாகநீ
    யந்தரத் தானமாக
அன்பாகிவந்தெனக் குபதேசமதுசெய்த
    வாதியே ஸ்ரீரங்கனே. (௩)

தென்புடனேயாவருந் திருமால்தனக்கடிமை
    செய்வோர்கள் தங்களுக்கு
தீவினையகன்றுபோ மென்றதாலுன்றனைத்
    தியானமே செய்யவுறுதி
நம்புதலையெனுந்தனுக் கொருநாளுமில்லையே
    நானதுக் கென்னசெய்வேன்
நாராயணாவேத பாராயணாவென்று
    நம்புமடி யார்களுக்கு
சுப்பிரமதாய்வந்து முன்னின்றுனருளளித்து
    சகலவரமும் கொடுக்கும்
தாமோதராவுனது மகிமையைத்தமிழினார்
    சாற்றுதற் கெளிதாகுமோ
அம்புவியில்யாவருங் காணவேயெந்தனுக்கு
    கந்தரத் தானமாக
அன்பாகிவந்தெனக் குபதேசமதுசெய்த
    வாதியே ஸ்ரீரங்கனே. (௪)

ஆற்றிலேவருகின்ற வெள்ளமதுபோலவென்
    னறிவுதனி லுந்தனற்றுள்
ஆனந்தமாகவே பொங்கிவருவெள்ளமதை
    யான்கண்டு மகிழாமலே
சோற்றுடலையழியா பொருளெனயெண்ணினேன்
    தோகையர்கள் மாய்கையதனால்
சுழல்வண்டுபோலவே யலைகின்றமனமுள்ள
    துஷ்டர்க ளினங்களுற்றேன்
கூற்றுவன்போலெனைக் கூர்மவினைபோராடிக்
    கொள்ளுதென் செய்வேனையா
காண்டநிகர்வண்ணனே கேள்விமுறையில்லையோ
    கவலயந் தன்னிலுந்த

ஆத்மகுருவாகியே தேவரீரெந்தனுக்
கந்தரத் தானமாக
அன்பாகிவந்தெனக் குபதேசமதுசெய்த
வாதியே ஸ்ரீரங்கனே. (௫)

கட்செவியின்மீதிலே பள்ளிகொண்டவனுநீ
கஞ்சனை வதைத்தவனுநீ
கபடநாடகனுநீ யாதிநாள்யானையைக்
காத்தருள் புரிந்தவனுநீ
பச்சைநிறமாகவே வளர்கின்றமானுநீ
பாருலகளந் தவனுநீ
பதியுநீகதியுநீ யடியார்களுள்ளமதில்
பண்பாயிருப் பவனுநீ
இச்சையாயுந்தனற் பாதமேகதியென்று
யெண்ணுவோர் தங்களுக்கு
யிகபரமிரண்டினும் மேலானவாழ்க்கையுட
னின்பங்கொடுப் பவனுநீ
அச்சுதானந்தனே தேவரீரெந்தனுக்
கந்தரத் தானமாக
அன்பாகிவந்தெனக் குபதேசமதுசெய்த
வாதியே ஸ்ரீரங்கனே. (௬)

ஒருவேளைபோசனஞ் செய்துவணங்கியே
யுடலொத்து வருவதில்லை
உள்ளமதிலளவற்ற கள்ளமதிருப்பதால்
உறுதியோ நிற்கவில்லை
திருமறையுமார்பனே யுந்தனைக்கண்டுநான்
தெரிசனஞ் செய்வதற்கு
திஷ்டியோதிறமில்லை யுலகஸ்தலமதில்
சிலநாளிருக்க வென்றால்
நிருவாகமெந்தனுக் கில்லாதிருப்பதுன்
நெஞ்சன்ன வறியாததோ
நீதியாயெந்தன்வர லாறுகேளிவ்வாறு
நெட்டுயிர்ப் புற்றலைந்தேன்
அரிவையர்கள்மோகவலை தன்னிலேவிழாம
லந்தரத் தானமாக
அன்பாகிவந்தெனக் குபதேசமதுசெய்த
வாதியே ஸ்ரீரங்கனே. (௭)

கருமவினையாலே வருகின்றபிணிகளைக்
கண்டுநான் சொல்வதென்ன
காகுத்தனேயுனது வுள்ளமறியாததோ
கருணைகடாட்ச குருவே

மருமவலிமோகமும் நீரிழிவுகுட்டமும்
மாறாத வயிறுவலியும்
மாலையொடுசூலையும் பித்தமொடுவாதமும்
மண்டையிடி காச்சலுடனே
இருமலுடன்வாழ்கின்ற மந்தாரகாசமும்
இன்னமுமனேக விதமாம்.
எளியேனையிதுவெலா நாடாமலுந்தனை
லிணையடிகளைப் பணிந்தேன்
அருமறைகள்தேடியுங் காணாதவஸ்துவே
யந்தரத் தானமாக
அன்பாகிவந்தெனக் குபதேசமதுசெய்த
வாதியே ஸ்ரீரங்கனே. (௮)

துஷ்டனிலுதித்திரணி யன்முனலிரணியன்
றஞ்சவெழின் மார்புகின்ற
துஷ்டநிக்கிரகசிங்க சிஷ்டபரிபாலனே
தொல்லுலகி லுந்தனடிமை
சாண்வயிர்வளர்த்திடுந் தாபத்திரியங்களாற்
றமிட்கவிதை பாடியாடி
சண்டாளர்தங்களைக் கொண்டாடிநித்தமுஞ்
சங்கடப்பட் டுழன்று
வீண்பொழுதுபோக்குவ தெலாமுனதுசமுகமதில்
மெய்யாகவே யுரைத்தேன்
வேதவேதாந்தனே சீதாமுகுந்தனே
விண்ணவர்க் கணிமையரசே
ஆண்மைதலையாயெனக் காதரவுசெய்யுநீ
யந்தரத் தானமாக
அன்பாகிவந்தெனக் குபதேசமதுசெய்த
வாதியே ஸ்ரீரங்கனே. (௯)

ஊர்பேரிருந்தென்ன வொத்தாசையாயெனக்
குற்றாரிருந்து மென்ன
உறவாயிருந்தென்ன பகையாயிருந்தென்ன
வுறுதிவா யென்னையீன்ற
பேர்தாமிருந்தென்ன பெண்டீரிருந்தென்ன
பிள்ளைகளிருந்து மென்ன
பெருமையாயுலகமதை யாள்கின்றவரசுநற்
பிரியமு மிருந்துமென்ன
சீர்தானிருந்தென்ன யானையோடுகுதிரையுஞ்
சிமைகளிருந்து மென்ன
தென்புலைகள்செய்கின்ற சண்டனிடபாசமது
சேர்த்தெனைக் கட்டும்வேளை

ஆர்தானிருந்தென்ன வென்னுயிர்க்காதார
மாமோ கஜேந்திரவரதா
அன்பாகிமுன்புவந் துபதேசமதுசெய்த
ஆதியே ஸ்ரீரங்கனே. (௧0)

ஆதி ஸ்ரீரங்கப்பதிகம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

இராமப்பத்து.

கடலலைவதுபோனிதமுமெந்தன்
கவலையினலறிவழிந்து கவியால்வாடி
உடல்மெலிந்துயானிருந்தால்பாவிமாய்ம்
ஒழிந்திடுவதெவ்விதமேயிவுலகமீதில்
விடமெனவேயெனைத்தொடரும்துன்பநீக்கி
வெயிலொளிபோலுன்பாதம்விளங்கச்செய்வாய்
நடனமிடுபரிநகுலசகாயனை
ராமாவென்றுந்தனைநானம்பினேனே. (௧)

கற்பதருவாமுனதுசெய்கையென்றுங்
கயிலாசநாதரென்றுகவிகள்பாடி
அற்பரிடஞ்சென்றெனதுதளர்ச்சியெல்லாம்
அறிவழித்துயானெருங்கமலைந்திடாமல்
விற்பனஞ்சேருன்கிருபையெனக்குநல்கி
வெயிலொளிபோலுன்பாதம்விளங்கச்செய்வாய்
நற்புலவராழ்ர்தொழும்ஞானஜோதி
ராமாவென்றுந்தனைநானம்பினேனே. (௨)

எந்தனிடயோசனையுந்துன்பவாழ்வும்
இரவுபகலென்னுளத்திலிடைவிடாமல்
சிந்தனையேசெய்திருந்தநாளுன்
திருவடிக்குநானடிமைதெய்வமையா
விந்தைபெறவேயெனதுகவலைநீக்கி
வெயிலொளிபோலுனதுபாதம்விளங்கச்செய்வாய்
நந்தகோபாலனெனவந்தஜோதி
ராமாவென்றுந்தனைநானம்பினேனே. (௩)

பாடுநிதிபெண்டுபிள்ளையுலகமியாவு
மற்றுந்தன்மலரடியைவணங்குதற்கு
மூடமெனுமிருள்விலகஞானதீப
முகுந்தனேயெனக்களித்துமுத்தியான
வீடுதனிலென்னுளுமருவிவாழ்க
வெயிலொளிபோலுன்பாதம்விளங்கச்செய்வாய்

நாடுமயோத்தியிறைவனின்றவீர
ராமாவென்றுந்தனைநானம்பினேனே. (ச)

பாதியுள்ளபசுவீழ்ந்தாலுலகிலுள்ளோர்
பரதவித்துமனமிரங்கியெடுப்பார்துஷ்ட
புத்தியில்லாப்புலிதனக்குயாருதவிசெய்தார்
பிறவியெனும்பெருமடுவிற்பொய்யாய்வீழ்ந்தேன்
வித்தகனேயெனக்கெவரோநின்னையன்றி
வெயிலொளிபோலுன்பாதம்விளங்கச்செய்வாய்
நத்தம்வளர்கோசலைநாடாளவந்த
ராமாவென்றுந்தனைநானம்பினேனே. (ரு)

அகலியென்னசோதரமோபிரகலாதன்
அண்ணன்மகனோமவனுமானம்மான்றானோ
ஜெகமனிதர்பாண்டவர்கள்தாகைதானோ
சிறியதந்தைவிடணனோநாசொல்லானோ
விகிதமுடனெந்தனைநீயாள்வதற்கு
வெயிலொளிபோலுன்பாதம்விளங்கச்செய்வாய்
தகமதின்லிரணியனைவென்றசிம்ம
ராமாவென்றுந்தனைநானம்பினேனே. (சு)

எண்ணெய்யளமட்டுமல்லால்விளக்கின்ஜோதி
யிருண்டிடிலோதம்மாயமவ்வியற்கைபோலே
மண்ணுலகிலென்னுடலுமுயிரும்வேறாய்
மாறுபிடத்தருபிணமாமலர்க்கையாலே
வெண்ணெயள்ளியுண்டவனேயெனக்கிப்போது
வெயிலொளிபோலுன்பாதம்விளங்கச்செய்வாய்
நண்ணதிருமந்திரஞ்சேர்நற்சீதாபி
ராமாவென்றுந்தனைநானம்பினேனே. (எ)

தஞ்சமென்றவடியேனைக்கார்த்திடாமல்
சம்சாரசாகரத்திற்றளஞ்சிகூற
வஞ்சகமாய்த்தள்ளிவிட்டாலெந்தநாளுன்
மலரடிக்கிழடிமைசெய்யவருவதையா
விஞ்சையர்கள்மகிழ்ந்திடவேயிந்தவேளை
வெயிலொளிபோலுன்பாதம்விளங்கச்செய்வாய்
நஞ்சமுண்டபரமசிவன்மகிழ்பட்டாபி
ராமாவென்றுந்தனைநானம்பினேனே. (அ)

திடத்துடனின்னடிமையெனச்சேர்ந்தவென்னைச்
செகமனிதற்றீயர்தம்பாற்சேர்த்திடாமல்
கடத்தயிராபதகிரோங்கஜேந்திரன்றன்னை
காத்ததுபோலேழைதனைக்காருமையா
விடபத்தின்மேற்றுயிலும்புவிதற்கோவே
வெயிலொளிபோலுன்பாதம்விளங்கச்செய்வாய்

கடத்தைகணப்பொருத்தாளுஞ்செயகோதண்ட
ராமாவென்னுந்தனைநானம்பினேனே
அன்னை தந்தைகுருதெய்வம்நீயேயென்று
அனுதினமுமுனைப்பணிந்தேனடியேன்வாயாற்
சொன்னமொழி நவருமல்வரந்தந்தாள்வாய்
தோத்திரமாய்கவிமாலைபத்துஞ்சொன்னேன்
கன்னல்மொருலட்சுமியும்களபமார்புங்
காமதனிற்றிகிரிசங்குங்கருடன்மீதில்
நன்னயமாய்வந்தெனிருகண்முன்றோன்ற
ராமாவென்றுந்தனைநானம்பினேனே. (௧0)

இராமப்பத்து முற்றிற்று.

ஆக சந்நிதிமுறை ௯-க்கு பாட்டு-௧௧௧.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

கருடப்பத்து.

ஈயாதனுத்தரைநான்போயடுத்துயிளகிமனம்
பேயாய்ப்பிறந்தலைந்தென்னுளும்வாடிப்பிதற்றுகின்றேன்
மாயாப்பிறவிமயக்கமருப்பாயுன்னைவாழ்த்துதற்கு
நேயாக்கருடன்முதுகேறிவந்தென்னையிரட்சிப்பையே. (௧)
தினமுமுன்னுமைத்தைநாவாற்றுதித்தென்சிந்தைநொந்து
மனமூடுருகிமயங்குவனோவஞ்சனெஞ்சமின்றித்
தனதாகவாழ்கின்றநின்னடியோர்க்கடித்தாணிதமும்
நினைவாய்கருடன்முதுகேறிவந்தென்னையிர்ட்சிப்பையே. (௨)
வாயேனிருந்தென்னைசெய்வதுகூற்றன்வருமளவில்
ஆயோனையுன்பாதநான்பணிந்தேனிந்தவம்புவியில்
நாயேனுக்கோர்துணைவேறுண்டோவரிநாரணனே
நீயேகருடன்முதுகேறிவந்தென்னையிரட்சிப்பையே. (௩)
உறியேறிபால்வெண்ணைகையாலெடுத்தோடியுண்ட
பொறிசேர்களப்புயாசலனேநெறிபோக்கியபொய்ச்
சிறியேனைநின்னன்பர்தொண்டனிற்சேர்க்கத்திருவடியாம்
நெறியேகருடன்முதுகேறிவந்தென்னையிரட்சிப்பையே. (௪)
ஈரேழுலகினினின்னையல்லாமலெனக்கினிதாய்
பாரோர்புகழ்தெய்வநான்பணிவேன்பணியாதனனே
சீரோர்பொருந்துமடியார்கள்போற்றத்திருவுடனே
நேரேகருடன்முதுகேறிவந்தென்னையிரட்சிப்பையே. (௫)
சனந்தானில்லாரைக்காசுகொடாதகசடரென்னை
சினந்தேதிரிதம்வகைசெப்புகின்றுருன்செயலறிந்து

மனந்தானிறக்கங்கொளாதவுறுகணன்வாடுமிடர்
நினைந்தேகருடன்முதுகேறிவந்தென்னையிரட்சிப்பையே. (௬)
ஓதிபெருத்தாலென்னவுத்திரர்தூணுக்குதவியுண்டோ
கதியறுத்தென்னைகருப்பையுற்றேன்கமலக்கண்ணனே
மதிகொடுத்துன்றிருநாமந்துதிக்கவரமருளும்
நிதிபடைத்தோன்கருடன்மேலெழுந்தென்னையிரட்சிப்பையே. (௭)
துக்கப்பயிர்வளையும்மனத்தோட்டநற்றூற்றையுளும்
விக்கலுங்கக்கலுமுக்கியமாம்வினையென்றுயரம்
புக்கிடமின்றிப்பொடியாகச்சாய்க்குநற்சிறகை
நெக்குங்கருடன்முதுகேறிவந்தென்னையிரட்சிப்பையே. (௮)
இறைந்தேயுனதுதிருநாமந்தன்னையிரவுபகல்
கரைந்தேமனதுகவலைவிண்டேனென்னைக்காத்தருள்வாய்
விரைந்தேவருகவிதுவேளைவேளைவெதும்பமணி
நிரைந்தேகருடன்முதுகேறிவந்தென்னையிரட்சிப்பையே. (௯)
மத்தகத்தானையின்வாய்திறந்துன்பெயர்வாழ்த்தருள
வித்தகத்தாழிவிடுத்தளித்தோய்வினையென்பவித்தை
சித்தமதிற்பொருத்தெந்தெனையாளத்திருவுடனே
நித்தங்கருடன்முதுகேறிவந்தென்னையிரட்சிப்பையே. (௧௦)

கருடப்பத்து முற்றிற்று.

ஆக சந்நிதிமுறை ௧௦-க்கு பாட்டு-௧௨௧.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

போற்றிப்பத்து.

நாராயணாபோற்றிபோற்றி நரசிம்மபூபாபோற்றி
காரணக்குருவாய்வந்தென் கவலையைத்தீர்ப்பாய்போற்றி
வாரணந்தன்னைக்காத்த மாதவாபோற்றிபோற்றி
சீரணிந்திரங்கிவாழும் ஸ்ரீரங்கநாதாபோற்றி. (௧)
வாமனரூபாபோற்றி மணிமச்சகூர்மாபோற்றி
ராமனேராமாபோற்றி நற்பயந்தருவாய்போற்றி
காமனையீன்றாய்போற்றி கபடநாடகனேபோற்றி
க்ஷேமமாயென்னையாளும் ஸ்ரீரங்கநாதாபோற்றி. (௨)
செங்கண்மாலரியேபோற்றி திருமகள்கொழுநாபோற்றி
சங்கணிகரத்தாய்போற்றி தரணியையளந்தாய்போற்றி
இங்கெனக்கருள்வாய்போற்றி எந்தையேபோற்றிபோற்றி
திங்கள்சேர்வதனாபோற்றி ஸ்ரீரங்கநாதாபோற்றி. (௩)

அகலிகைக்கருள்வாய்போற்றி அரக்கரைவதைத்தாய்போற்றி
முகினிறத்தானேபோற்றி மூர்த்தியேபோற்றிராஜ
மகனெனவந்தாய்போற்றி மாயசெவ்வாயாபோற்றி
ஜெகமுண்டதாதாபோற்றி ஸ்ரீரங்கநாதாபோற்றி. (௪)
பஞ்சவர்கள்தூதாபோற்றி பாருலகளந்தாய்போற்றி
வஞ்சனை தீர்ப்பாய்போற்றி வாலியைவதைத்தாய்போற்றி
தஞ்சமென்றோரைகாக்குஞ் சாரங்கபாணியேபோற்றி
செஞ்சிலைக்கரத்தாய்போற்றி ஸ்ரீரங்கநாதாபோற்றி. (௫)
அரிரகுராமாபோற்றி யடியவர்க்கெளியாய்போற்றி
கரிதனைக்காத்தாய்போற்றி கஞ்சனைவதைத்தாய்போற்றி
விரிகடற்றுயின்றாய்போற்றி விளங்கனியெடுத்தாய்போற்றி
செருவினைவென்றாய்போற்றி ஸ்ரீரங்கநாதாபோற்றி. (௬)
மாயனேபோற்றிபோற்றி யடியனுக்கருள்மீக்கொண்டு
தாயனேவருவாய்போற்றி தசரதராஜனீன்ற
சேயனேபோற்றிபோற்றி ஸ்ரீரங்கநாதாபோற்றி. (௭)
எந்தையேபோற்றிபோற்றி இமையவர்க்கரசேபோற்றி
சிந்தையைக்குடியாய்க்கொண்ட தெய்வமேபோற்றிபோற்றி
பந்தம்வேரறுப்பாய்போற்றி பரப்பிரமவடிவேபோற்றி
யெந்திருமார்பாபோற்றி ஸ்ரீரங்கநாதாபோற்றி. (௮)
முத்தணிமார்பாபோற்றி மூவுலகளந்தாய்போற்றி
இத்தலமீன்றாய்போற்றி யேழைபங்காளாபோற்றி
பத்தர்கட்கரசேபோற்றி பாசம்வேரறுப்பாய்போற்றி
சித்தம்வைத்தென்னையாளும் ஸ்ரீரங்கநாதாபோற்றி. (௯)
இருவினைதுலைப்பாய்போற்றி ஏகமானவனேபோற்றி
திருவுறுகருடனேறுந் தேவனேபோற்றியுன்பா
லுருகியானுரைத்ததோத்ர மூலகளந்தவனேபோற்றி
திருவடியெனக்குநல்கும் ஸ்ரீரங்கநாதாபோற்றி. (௧௦)

போற்றிப்பத்து-முற்றிற்று.

ஆக சந்நிதிமுறை ௧௧-க்கு பாட்டு ௧௩௧.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

பரப்பிரம்மப்பத்து.

என்னுள்முடிந்ததிதுநாள்வரைக்குமிரவுபகல்
சொன்னேன்தமிழின்வழியாகவெந்தன்துயரமெல்லாம்
இன்னுளுனதுவருணல்குவாயெளியேன்றனக்கு
பன்னகமேற்றுயில்சீதாபிராமப்பரப்பிரம்மமே. (௧)

எத்தனையோவருகோடானகோடியெடுத்தலுத்துப்
புத்திமயங்கியுன்பாதாரவிந்தப்பொருளறியா
தித்திலந்தன்னிலுழல்கின்றநாயினேன்மைவிழிப்
பத்தனைக்காத்திடுஞ்சீதாபிராமப்பரப்பிரம்மமே. (௨)

செங்கமலத்திருமார்பழகாவுன்றிருவடியை
மங்களமாகப்பணிந்தேதுளத்துணைவாழ்த்திநின்றேன்
இங்கிதமாகவருள்நல்குவாயெளியேன்றனக்கு
பங்கயஞ்சேர்பதசீதாபிராமப்பரப்பிரம்மமே. (௩)

மின்னார்க்கொடியிடைவேள்விழிமாதரைமேவிநித்தம்
பொன்னுக்கலைந்துனைப்போற்றுமநாளைப்புவியுகுத்தேன்
இன்னிலந்தன்னிலருள்நல்குவாயெளியேன்றனக்குப்
பன்னுதமிழ்க்கருள்சீதாபிராமப்பரப்பிரம்மமே. (௪)

மச்சகூர்மவராகநரசிம்ம்வாமனனை
அச்சுதநாமத்தரிகிருஷ்ணநாமனை பான்பணிந்தேன்
இச்சையதானவருள்நல்குவாயெளியேன்றனக்கு
பச்சைநிறமுள்ளசீதாபிராமப்பரப்பிரம்மமே. (௫)

இந்திராதிபோற்றியபொன்னரங்கேசனிணையடியைச்
சொந்தமாகவேநான்பணிந்தேனிந்ததொல்லுலகில்
எந்தையுன்மைந்தற்கருணல்கியாண்டுமிம்மைதந்து
பைந்தமிழும்புனைசீதாபிராமப்பரப்பிரம்மமே. (௬)

சுருதிமொழிந்தமுறைப்படியுன்னைத்தொழுதிரஞ்சிக்
கருதிமுக்கால்மூங்கைகுவித்தேநற்கதிபெறவே
இருவினைதீரவருள்புரியேன்றனக்குப்
பருதிகுலத்துற்றசீதாபிராமப்பரப்பிரம்மமே. (௭)

மாத்தலராகியமங்கையராசையுமாமயக்கந்
தீர்த்தவனேயென்னுருவெழுத்தால்திருவேங்கடவா
எத்தத்தாயடியார்க்கருணல்குமிருவிழியாற்
பார்த்தெனைக்காத்தருள்சீதாபிராமப்பரப்பிரம்மமே. (௮)

வையகந்தனிற்பையையீயாதலோபியர்வாசல்சென்று
பொய்யுறசொல்லிப்புகழ்ந்துறவாடிப்பொரிந்துளைந்தேன்
ஐயனேயுந்தணருணல்கியாண்டருளாயிரம்வாய்
பையரவிற்றுயில்சீதாபிராமப்பரப்பிரம்மமே. (௯)

வேண்டுகிலேன்மண்ணில்வேந்தர்தம்வாழ்வும்பத்தாசெல்வம்
நீண்டபொன்மேனிமுடியிந்திரப்பட்டமும்நித்தியமாம்
ஆண்டவனேயுன்னடியார்க்கடியவனாகவருள்
பாண்டவநேயாசீதாபிராமப்பரப்பிரம்மமே. (௧0)

பரப்பிரம்மப்பத்து முற்றிற்று.

ஆக சந்நிதிமுறை ௧௨-க்கு பாட்டு ௧௪௧.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

குருவிருத்தமாலை.

பெண்ணாசையும்பூமியாசையு
மின்னாசையும்வேண்டிவிரும்பிலேன்
சொன்னகாலன்றொடருமக்காலையில்
உன்னனுன்பதமுள்ளத்துறுகியே. (க)

வாவிதன்னில்வனமொண்டமண்குண்டம்
தாவியோரிடம்தங்கியவாறுபோல்
ஆவலாயுடனுமுன்னணையே
மேவுமோர்நிலைவீடருணகனே. (உ)

இரும்புனெஞ்சம்மெனுமனத்தீயரை
விரும்பியான்றதிமேவுதனீதமோ
சுரும்புமொய்க்குந்துளவமணிமாலையாய்
அரும்பொன்னுடை[illegible]ரிகரிராமனே. (ங)

கடலுப்புநற்கலக்காயுதே
ருடனிசைந்திடினுண்பாரவ்வாறுபோல்
உடனல்லூருயிருழ்வினைப்பாலதாம்
அடிமைசெய்தெனையாட்கொள்ளவேண்டுமே. (ச)

கள்ளவைம்புலக்கள்ளக்கசடரை
மெள்ளவிட்டுவெளியிற்பிரிந்துயான்
உள்ளமானவொருவனைக்கண்டசீர்
வள்ளலென்றுவணங்கவருள்செய்வாய். (ரு)

பூமிதன்னிற்பொருந்தினரைத்திரை
சாமியென்றுரைசநற்றனுனீதியா
நேமிகையுளிறுத்துவச்சுஸ்தல
சாமிநம்பினன்றுமரைதாளையே. (சா)

உன்னை வணங்கவுரித்தென்னுடற்கரம்
வனமிங்கும்வகையுளதேவையா
தினமிப்படிமங்கைதசிதறினுற்
கனவினுன்னையுங்காண்பனோகர்த்தனே. (எ)

ஓங்களமுதின்றிடிலோரவல்
நேற்கிடைக்குமொழிநிச்சமயம்
சீர்பதத்தைதினந்துதிசெய்தனன்
கார்வண்ணக்கண்ணகாத்தருளெந்தையே. (அ)

என்னசொல்லியுமீதிரக்கமில்லை
வன்னநெஞ்சாகிமனமிருப்பானாகில்
அன்னமேருமயன்செயலல்லது
பின்னையானென்றும்பேசுவதில்லையே, (கூ)

படிக்கலாந்திருநாமத்தைப்பாடியே
நடிக்கலாமுன்னாடகக்கூத்தையே
பிடிக்கலாநின்னடியார்பொற்றாளையே
இடிக்கலாமனதொடுக்கமதில்லையே. (௧0)

உன்னையன்றிவுலகினில்வாழ்பவர்
தன்னைநம்பத்தகாதுகண்டாயினி
அன்னையேயென்னையாதரியாவிடில்
பின்னையார்துணைபேசபிரமனே. (௧௧)

தாயுந்தந்தையுஞ்சற்குருதெய்வமும்
நீயல்லாதென்றநெஞ்சினில்வேறுண்டோ
சேயன்றீவினையாரச்செயாவிடில்
மாயனேயுண்மகிமைகுறையுமோ. (௧௨)

ஆர்க்குந்தீவினைநோக்கணுகாமலே
காக்குந்தெய்வக்கருங்கடல்மணியாய்
ஏக்கமாமெனையின்பம்வைத்தருளுவாய்
தீர்க்கமாஞ்சாகாதஸ்ரீராமனே. (௧௩)

வாடிச்சோம்பிவதங்கும்பிரியனுங்
கோடிப்பொய்யுநல்லூரியம்போலவே
தேடிநின்றதிளைக்குமெளியனை
நாடிகாக்குநாராயணனுமனே. (௧௪)

கண்ணுமூக்குஞ்செவியும்கைகாயமும்
உண்ணும்வாயமுடற்றத்துவநிலை
நின்றிடும்படிநின்னருள்செய்குவாய்
மண்ணும்விண்ணுமளந்தருள்மாயனே. (௧௫)

வாக்குநெஞ்சுமனமுங்கலங்கவே
ஆக்கிரமித்தேதல்முனந்தகம்வந்திடில
சீக்கிரமத்திற்றிருவுடன்றோன்றியே
காக்கவேணுங்கருங்கடல்வண்ணனே. (௧௬)

வாசமாமலர்மான்மாதங்கொண்டுனைப்
பூசைசெய்துபுகழ்ந்துறையாமலே
தேசமோசதிருக்கலலைந்துவீண்
மோசம்போனேன்முகாரிமுகுந்தனே. (௧௭)

சாந்தமூசிக்கலக்கும்புணர்ப்பென
மாந்தர்வாழ்க்கையேக்கத்திலாழ்ந்தனன்
பந்தமாகப்படித்திடுமாயநோய்
தீர்த்திடச்செய்யுந்தீனதயாளுவே. (௧அ)

வெக்கமாகியபாசவேரற்றிட
தக்கபேரருள்தந்தெனையாளுவாய்
இக்குவேலையுமீன்றனற்றந்தையே
திக்குவேறில்லைஸ்ரீரங்கநாதனே. (௧௯)

எந்தனுள்ளத்திருத்திநின்சீரடி
சிந்தையாறத்தெளிந்துகொள்ளாமலே
பந்தமாகியபாசப்பிணிப்பினேன்
எந்தநாட்கரையேறுவனெந்தையே. (௨௦)
நீங்கியாயுளைநித்தமும்போற்றியே
சாதிவாறுதவிர்ந்துளப்பெற்றிலேன்
ஆதிமூலமென்றியானையழைத்தநாள்
ஓதும்வார்த்தைதமுன்னோடியமாயனே. (௨௧)
போற்றிசெய்துனைப்பூதலத்தோரெல்லாந்
தோத்தரித்துதுதிக்குநற்றெய்வமே
கூற்றனென்னுயிர்கொள்ளைகொளாமுனம்
காத்திடக்கடன்கார்நிறவண்ணனே. (௨௨)
உரிமையெந்தனுக்குன்பதமல்லது
பெருமைநேரும்பிரபஞ்சமில்லையாய்
கருவினைசைகடக்கவெனக்கருள்
திருவளஞ்செரிசீதைமணாளனே. (௨௩)
நாளுங்கோளுந்திதியுண்டகேந்திரம்
தேளும்பாம்புஞ்சிறுமையுங்குளவியும்
வாளுமாமறலிக்கையிற்பாசமும்
மாளவந்தென்னையாளுவைமாயனே. (௨௪)
தெய்வமென்றுனைச்சிந்தையிலெண்ணியே
கைகள்கூப்பிக்கசிந்துபணிந்துநான்
வைவன்வாழ்த்துவன்வாதைநோயெய்திலேன்
செய்வனின்னருட்சீதாபிராமனே. (௨௫)
மாநிலந்தனில்வீழ்கின்றபேயனை
சலனமாகவிகட்சிசெய்யாமலே
ஞானவானரைநாடியபாதனே
மோனமாகியமுத்தியளிப்பையே. (௨௬)
மாய்கையென்னுமோரன்னைமறித்தனன்
சேயன்ஞானந்தீரம்பினின்றுன்பத
நேயமாகியநேசர்க்கரசனை
ஞாயமோகைவிடுதல்ஜநார்த்தனே. (௨௭)
உந்தன்பொன்னடிக்கேதுசெய்தேழையான்
எந்தநாதற்கியம்பியிறைஞ்சுவேன்
நந்தகோபன்யசோதைக்குவளர்ந்த
மைந்தனேமுகுந்தவாசுதேவனே. (௨௮)
எந்நெஞ்சினிலெண்ணியதெண்ணமும்
நிந்தைமானம்நிர்விக்னபாக்கியமும்
உந்தனுக்குரைத்தென்றுமேயுண்மையாய்
தந்தனன்றத்தஞ்சாரங்க்பாணியே. (௨௯)

என்னசெய்குவனென்றுயர்தன்னையும்
பின்னமாகப்பிணிப்பைநோயையும்
சொன்னதுதந்தவுன்றுணையடிநாடியே
இன்னமுங்கேட்கவில்லையோராமனே. (௩0)

குருவிருத்தமாலை முற்றிற்று.

ஆக சந்நிதிமுறை ௧௩-க்கு பாட்டு ௧௭௧.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

ஆதிமூலப்பத்து.

அனந்தனேவமுதருந்தெய்வமென்றற்புரைத்தமிழாற்
றினஞ்சேர்த்தறிந்துத்திரிகின்றபேதைநீன்தீங்ககற்றி
கனந்தேறுனதுகழலிணைப்போற்றிகவலையரி
மனந்தோனெனக்களித்தாளாதிமூலமகாதெய்வமே. (௧)
பரியாசமாயுனைநாவாற்றுதிப்பதும்பன்னுதமிழ்த்
தெரியாதபேரிடஞ்சென்றுரையாடியசிறுமையெல்லாம்
பரிவாயுரைத்தெந்தனெஞ்சுபுண்ணுகிப்படுந்துயரம்
மரியாதையோவெனையாளாதிமூலமகாதெய்வமே. (௨)
கலையான்மயக்கியகண்ணார்வலையிற்கசிந்துருகி
நிலையானவாழ்வென்றவர்மனைக்கேகித்தநேசம்வைத்து
துலையாப்பிறவிக்கடற்கரையேரத்துணையுமற்றேன்
மலையாமலெந்தனுக்காளாதிமூலமகாதெய்வமே. (௩)
சொல்லாதேவுன்றிருநாமநல்லுரைசிந்தையினி
நில்லாததோநின்றிருவடிநின்னடியார்க்குறுதி
சொல்லாததோஜகரட்சகநீதிதொடர்ந்திடின்மேல்
வள்ளாளகண்டனுநீயாதிமூலமகாதெய்வமே. (௪)
அன்னுளிலங்கைப்பதிவாழ்ந்தராட்சதரத்தனையுஞ்
சின்னுபின்னப்படகோதண்டமேந்துஞ்செய்வரதா
பன்னுகமேலினும்பார்க்கடன்மீதிலும்பள்ளிகொண்ட
மன்னுவடிமையைக்காளாதிமூலமகாதெய்வமே. (௫)
தோவென்றுனைக்குஞ்சரங்கூவுஞ்சாலையிற்கோகநரை
தாவென்றவோட்டத்தில்சக்கரத்தாற்கிஞ்சுமாரனைமுன்
நீவென்றகாலமும்நீவந்தகோலமுநினைத்தடைந்தேன்
வாவென்றெனையழைப்பாயாதிமூலமகாதெய்வமே. (௬)
காயாதபாலுற்றவெண்ணெயைப்போலுநற்காவியத்தை
ஆயாதசொற்பொருட்பாப்போலுமுந்தனருள்விரும்பி

சேயேனவத்திற்றிரிந்திளைத்தேனமன்சேருமுன்னே
மாயாவடிமைகொளுமாதிமூலமகாதெய்வமே. (எ)

தூதாகிசென்றமுன்னை வரைக்காத்தநற்சோதியென்றே
வேதன்முதலிந்திரன்விண்ணோரும்போற்றினன்மேதகன்யான்
ஆதாரம்வேறில்லையுன்னையல்லாதடியேற்கருள்
மாதாபிதாகுருநீயாதிமூலமகாதெய்வமே. (அ)

ஓயாக்கவலைபடுவீழ்ந்துழன்றெந்தனுள்ளமெல்லாம்
தீயாகிவெந்துவருகுதையோதிருவேங்கடவா
தாயாகிவந்தெனைக்காத்தருள்வாயிந்தத்தாரணிக்குள்
மாயாவதாரனுநீயாதிமூலமகாதெய்வமே. (௯)

துளபாபரணக்கவுஸ்துவங்ளினந்துலங்கிவரத்
தளகாரின்சீரடியான்தொழுதேனச்சுதானந்தனே
இளகாதிருப்பதென்றாழ்போக்கினின்னன்பர்க்கேவல்செய்ய
வலமாகவந்தெனைக்காவாதிமூலமகாதெய்வமே. (௧௦)

ஆதிமூலப்பத்து முற்றிற்று.

ஆக சந்நிதிமுறை ௧௪-க்கு பாட்டு-௧௪௧.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

சிந்தையின்பத்து.

கண்டக்கால்முறைமைசொலுங்காணுவிட்டால்
கலீரென்றுபேர்சொல்லுங்கசடலோபச்
சண்டாளப்புலையர்களை அயன்சிருஷ்டித்தான்
சமஸ்தானபதிக்கழன்றுதரணிமீதிற்
கொண்டாடிப்பணக்காரகுபேரனென்று
கூசாமல்மாறனென்றுகூறியானும்
திண்டாடியலையாமலருள்செய்தாளும்
ஸ்ரீரங்கநாதாவென்சிந்தையானே. (௧)

இப்பாரில்விளங்குகின்றநீதிதன்னை
யெண்ணிமனமுணராதயீனமார்க்கத்
தப்பானபேர்களிடஞ்சென்றுயானும்
சன்மார்க்கநெறியுடையதனவானென்றும்
ஒப்பாருமில்லையென்றுங்குணவானென்றும்
உத்தமநீயென்றுமிகமுறைக்குநாவாற்

செப்பாமலெந்தனுக்குன்னருள்செய்தாளும்
ஸ்ரீரங்கநாதாவென்சிந்தையானே. (உ)

செத்தாலுமறைக்காசுகையைவிட்டுச்
செலவழிக்காலுத்தரிடஞ்சென்றயானும்
மற்றொருமில்லையெனக்குன்னையல்லால்
மகாராஜனேயெனதுவறுமைதீர
ஒத்தாசைசெய்திடுவாயிந்தவேளை
யுண்மையறிவுடையவனேயென்றுசொல்லுஞ்
சிற்றாசையினையொழித்துன்னருள்செய்தாளும்
ஸ்ரீரங்கநாதாவென்சிந்தையானே. (ங)

நன்மைநலமறியாதபேர்கள்கோடி
நகைவகையும்ஆடைகளுமணிந்தேநெட்டிப்
பொம்மைகள்போலிருப்பார்களவர்கள்மீதில்
புகழுடையதமிழ்பாடிபொருளைவேண்டி
இம்மைதனிலெளியேனேக்காக்கவந்த
யிந்திரனேயென்றுநிதம்பிரந்திடாமல்
செம்மையுடனெந்தனுக்குன்னருள்செய்தாலும்
ஸ்ரீரங்கநாதாவென்சிந்தையானே. (ச)

கற்றவர்க்குவித்தையென்னவறுமையோதான்
காசுபணமெளிதோநீகருதிக்கேட்ட
பித்தனேபோயெங்குவந்தாயெனக்குவேறே
பிழைப்பிலையோவென்றுசொல்லும்பேயர்மீதில்
நற்றமிழைப்பாடிநிதம்லைந்திடாமல்
நன்மார்க்கவழிப்படியேநடப்பதற்கு
சித்தமதுதெளிந்திடவேயருள்செய்தாலும்
ஸ்ரீரங்கநாதாவென்சிந்தையானே. (ரு)

பொல்லாததுன்மார்க்கமுள்ளபேரை
போயடுத்துமுகம்பார்த்துபுகழ்ச்சியாக
வில்லாளிவிஜயனென்றும்நகுலனென்றும்
மேதினியைப்படைத்தளிக்கும்விமலனென்றும்
உல்லாசவில்லாளிமதனனென்றும்
உரைத்துரைத்துஅறிவழிந்துஉலகமீதில்
சொல்லாமலெந்தனுக்குன்னருள்செய்தாலும்
ஸ்ரீரங்கநாதாவென்சிந்தையானே. (சா)

பொய்யானபேர்களிடஞ்சென்றயானும்
பொறுமையுள்ளதருமனென்றும்வீமனென்றும்
மெய்யானவரிச்சந்திரன்சிபிதானென்றும்
மேதினியையளந்தகுபேந்திரன்றனென்றும்

ஓய்யாரமுடையவிக்ரமார்க்கனென்றும்
ஓலைதனிலெழுதியொருகவியைப்பாடச்
செய்யாமலெந்தனுக்குள்ளருள்செய்தாலும்
ஸ்ரீரங்கநாதாவென்சிந்தையானே. (௭)

மோகமுடன்கொலைகளவுகாமஞ்செய்யும்
முழுமூடர்தங்களிடமுன்னேசென்று
நேசமுடன்றமிழ்ப்பாடிப்பொருளைசொல்லி
நிச்சயமாயுந்தனிடசமுகந்தன்னை
வாசமுடனம்பிவந்தேனெளியேனென்று
வயிறுவளர்த்திடுங்கருமமனதிலுன்னித்
தேசமதிலலையாமலருள்செய்தாலும்
ஸ்ரீரங்கநாதாவென்சிந்தையானே. (௮)

நம்பியிருக்கின்றோர்க்குரெண்டுபேசும்
நயமறியாவுலுத்தரிடம்நாடிநாவால்
சொம்புடனேபதம்பாடிப்புகழ்ச்சியாகச்
சுந்தரமாயுனைப்போலுஞ்சுவர்க்கத்துண்டோ
சம்பிரமாயெந்தனிடவருமைதீர
தயவுசெய்வாயென்றுசொல்லித்தமியேன்றானும்
தெம்புடன்வாடாமலருள்நீசெய்தாலும்
ஸ்ரீரங்கநாதாவென்சிந்தையானே. (௯)

மறந்தொருவேளையினிலரைக்காசுதானும்
வழங்காதலோபியர்மென்வரிசையாக
நிறந்தரசத்தமிழ்பாடிப்பொருளைவேண்டி
நித்தமிதுவேலையதாயலைந்துவாடி
இறந்துபிறந்திதுவரையுந்தோய்ந்தெய்தேன்
எனையாளும்பொன்னரங்காகதியென்றுற்றேன்
சிறந்தருள்சேர்தாசருடன்யானுமொப்பாய்ச்
சேர்த்தருள்ஸ்ரீரங்காவெந்தன்சிந்தையானே. (௧௦)

சிந்தையின்பத்து முற்றிற்று.

ஆக சந்நிதிமுறை ௧௫-க்கு பாட்டு-௧௬௧.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீ ராமஜெயம்.

அஷ்டாட்சரத் திருப்புகழ்.

பூமிதனிலேபிறந்து பாலனெனவேவளர்ந்து - பூவையர்கள்பாலை யுண்டுவருநாளில், பூசைமிகவேபுரிந்து ஆசைவெகுவாய்நினைந்து - பூர்வவினையாலடைந்த பொருள் கூடி.

காமவழிகேணிவீழ்ந்து மோகமடுவூடிறங்கி - காலநிலைகேளாம லாடி மனம்வாடி, காயமமராலலைந்து மாய்விருளான்மறைந்து-காதவி பொன்மக்கள் வாழ்வுபெறலாமோ.

பாமரர்கள்மாளவென்று ராமசரமேவியென்று-பாழ்படயிலங்கை சென்ற ரகுநாதா, பாவவினைதேடிவந்தென் நாவியைவருத்திடாமுன்-பாதமலர்ச்சேரயன்பு அருள்வாயே.

சேமகரமாகவுந்தன் ராமதிருநாமமந்த்ர-த்யானமெனவே துதிக்கு மிடியேன்முன், சீதைமணவாளனை மாதவமுகுந்தஞான-சீர்கருடன் மீதிலேறிவருவாயே.

வேறு.

தோகையர்வலைக்குள் வாகுடனேசிக்கி-துன்பமிகவாகி மெலியா தே, சூலைமதிமாலைவாலை சுகரோகஞ்-சோகைபிணிநோய்களணுகாதே

வேகமுடனேமன ஆகமுருகும்ஆவி - மேவிடுமோர்பாசம்வரியாமுன் மேதினியிலுந்தன்பாதமலர்தந்தென் - வேதையறவந்தென்விழிகோடா

வாகைபெறுபோரில் போகசரமேவி-வாளவுணர்மாயச் சிறைதீர வாறுடனேயோத்தி மாதையும்அருத்தி-மாடிடிபுனைந்த ரகுநாதா

ஓகையுறுதம்பி மார்களொடுநம்பி-புன்னுடிமைநம்பு மநுமானே டொக்குசிறைவீசு பூங்கருடனேறி-ஓங்கலென்வென்முன் வருவாயே.

வேறு.

அலைந்தலைந்தறிவீணரைநிதமுமா உகந்தருந்தமிழ்ப்பாடிய பத மும்-அரங்கதனிலுரையாடியவிதமும் ஒருகோடி, அறிந்து நூலினர் போலவே நிதமும்பிரிந்திடாவகைபோ யின்மதமும்-அலைந்துதேய்ந்துள வென்னிருபதமும் குறையோவாகி.

உலைந்துநாணவர் பின்சென்றேடியும் இறங்கிவிடாரவர் தம்பொன் வாழ்வினி-லுகந்துமேன்மை மிகுந்திடவாழ்பவர்க்குவிசெல்வம், உயர்ந்த நன்றென்பதை விடவேறிலைநிரந்தரமுமிது நிச்சயமென்றுட-லுருண்டி டாதெனதெருண்டபேர்களே.

குலைந்திடும்படி பேசியுமேசியும் இகழ்ந்தவேசை மேலாசையு நேச மும் - குளிர்ந்தகங்கண மாதராபாசமும் பெற்றோர்கள், குறைந்தவே ழைகள் கும்பி குளிர்ந்திட சிரங்கைநீரும் விடாமலிருந்திய - குரங்கு தீயர்களோடுறவாயெனைக் கூட்டாதே.

மலர்ந்தமல்லிகை முல்லையரும்பட னிறைந்ததாமரை மாமலர்விட்சியும் மகிழ்ந்தமாமணி யுந்துள வுந்திகழ் ரகுநாதா, வளம்பொருந்திய யிந்திரைபானுட னுளந்திருந்திய நல்லடியார்தொழுங் குலவியவானகருடன் மேலேறியே நிதமும் வருவாயே.

வேறு.

சாகதுணியென் றுனைவணங்கிலேன்வீணிலே மாதர்மயல்கொண்டு பிணி யுண்டிலேனுணிலேன், சாகாமுனேர்கொடிய சமுசாரவாழ்க்கை யாற் றளர்வேனே.

தூதர்களுமோலையொடு ஓடிவந்தாரிதோ மாதரின்மக்களுடன் மேல்விழுந்தாரையோ சூசினைகடெறியாமல் மாறிபோலென்கணீர் சொரிபோதில்

ஆதரவாயண்டையர்வந்து கூடியேமாவர்மனை மக்களிபினைந்து - நீரோடியேவாடுமுடிபாடென வுடந்தையாய்நாடியே அரைச்சாவி.

பேதைமனையாள்தொடப் பிள்ளைநானென்றிடப் போதமத்யஸ்தப்பிரதேசர் - தழைத்திடப்பே யென வவஸ்தைப்பெறுது கருடன் மீது வருவாயே.

சடம்சட்டாவி யிறக்குமுன்னே குருகூறெனச் சேஷம்மினுக்கு முன்னே நாடிதவறிப்போயநிலை தாண்டுமுன்னேமுறை புறவோர்கள்.

இடம்விட்டொருவிச் சேருமுன்னே யென்கடனைக்கண்டு சலிக்குமுனேமுடி யிடையிற்றேரி லிருக்குமுன்னேபறை பொலிவோடே.

படியப்பாடை யெடுக்குமுன்னேவளி முடியப்பொரிகளு மேகுமுன்னேகடி படியுமாசனம் போகுமுனே கூடிமிதேற்றி.

குடமுமிட்டறுங் குற்றமுன்னேநடு தலையிற்கொள்ளி நாட்டு முன்னேகடி குவலெனமூன்டெரியுமுனே நீயருள்வாயே.

அஷ்டாட்சரத் திருப்புகழ் முற்றிற்று.

ஆக சந்நிதிமுறை ௧௩-க்கு பாட்டு ௧௩௫.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

அலர்மேலுமங்கைத்தாயார்பேரில் பதம்.

நேர்துறை.

சூதேவிளக்கின்றமின்னுர்கள்செய்புந்தொழிலதனுல்
வாதேபுரிந்துமயங்குவனேவிந்தமானிலத்திற்
றீதேயகற்றுந்திருவேங்கடனைச்சேர்ந்தருளும்
மாதேறரீயக்குடியலர்மேன்மங்கைமாமகளே. (௧)

ஊனேமிகுத்திடுமங்கையரார்சிந்தையுள்ளமட்டும்
நானேதவிக்கஞாயமுண்டோநற்றுலவரங்கற்
தேனேகமழும்திருவேங்கடனைச்சேர்ந்தருளும்
மானேயரியக்குடியலர்மேன்மங்கைமாமகளே. (உ)
பயமேவிளைக்குநமவெனச்சொல்லுங்கட்பரவையரால்
துயரேமிதந்துலையாமலுனைத்துதிசொல்லுவனே
ஜெயமேகிளைக்குந்திருவேங்கடனைச்சேர்ந்தருளும்
மயிலேயரியக்குடியலர்மேன்மங்கைமாமகளே. (ங)
உடனேபலபலவாயெடுத்தோய்ந்துன்னுபயபதம்
படமேகதியென்றயான்பணிந்தேனிப்பரப்பதனிற்
றிடமேகெடுக்குந்திருவேங்கடனைச்சேர்ந்தருளும்
வடிவேயரியக்குடியலர்மேன்மங்கைமாமகளே. (ச)
கருவூர்புகுந்துகுடியாயிருந்திந்தக்காசினியில்
இருமாதவஞ்செய்துநான்வளர்ந்தேதனுன்னருணல்குவாய்
திருவேசிறந்ததிருவேங்கடனைச்சேர்ந்தருளும்
மருவேயரியக்குடியலர்மேன்மங்கைமாமகளே. (ரு)
நிலையானவாழ்வென்றுநீயிருதாளையென்னெஞ்சில்வைத்து
அலையாதிருக்கவரமருள்வாயிந்தவம்புவியில்
சிலையைவளைத்ததிருவேங்கடனைச்சேர்ந்தருளும்
மலையேயரியக்குடியர்மேன்மங்கைமாமகளே. (சு)
வியாதியாயலைந்திடுஜன்மாந்திரத்துவினைப்பயனால்
கதியேபெருமலுலைந்தலைந்தேனுன்கருணைசெய்வாய்
நிதியேதொடுக்குந்திருவேங்கடேசனைநேயமுற
மதியேயரியக்குடியலர்மேன்மங்கைமாமகளே. (எ)
அகமேமகிழ்ந்துன்னடிபடியாமலரிவையர்தஞ்
சுகமேமதியென்றுங்கொடியேனிந்தத்தொல்லுலகிற்
புகழேவிளங்குமிதுவேஞ்கையபூபதிக்கி
மகளேயரியக்குடியலர்மேன்மங்கைமாமகளே. (அ)
தாழ்வோகொடுத்தெனைச்சஞ்சலத்தாழ்த்துஞ்சமுத்திரத்தில்
வீழ்வேன்தடுத்தெனையாட்கொண்டிரட்சியுமெய்ப்பொருளே
ஆழ்வார்பணியுந்திருவேங்கடேசனகனிறைந்த
வாழ்வேயரியக்குடியலர்மேன்மங்கைமாமகளே. (கூ)
தாயேயுனையன்றியெந்தனுக்கோர்துணைசற்றுமில்லை
நீயேமனுவொன்றுதந்தருள்வாயஷ்டலட்சுமியே
சேயெனையாளவும்வேங்கடமாலுடன்சேதிசொல்லி
மாயாமற்காத்தருள்வாயலமேன்மங்கைமாமகளே. (க0)

அரியக்குடி

அலர்மேலுமங்கைத் தாயார்பேரில் பதம் முற்றிற்று.

ஆக சந்நிதிமுறை கஎ-க்கு பாட்டு உ0ரு.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

நேரிசை வெண்பா.

பொன்னரங்கர் சந்நிதியிற் போந்துவளம் வந்துகண்டோர்
தன்னைச்சன் மப்பிணிகள் சாராது—இன்னிலத்தை
ஆள்வார் சுகம்பெறுவா ராண்டபின்னும் பொன்னுலகில்
வாழ்வா ரவர்க்கு வரம். (க)

இவ்விடத்திற் றானே யிருக்கவென்று லேமனெட்டான்
அவ்விடத்தில் வாழ்க வொட்டான்—எவ்விடத்திற்
போடுவேன் பொய்யுடலைப் போக்கடித்துப் பொன்னரங்கா
நாடுவதென் றன்னையே நான். (உ)

நானென்ற வானவத்தை நாசமுறச் செய்தடிமை
தானென் றெனையுன்றன் றன்மலர்க்கீழ்—ஞானமுறக்
காத்தவனே மாற்றெரிய கன்மவினை யத்தனையுந்
தீர்த்தவனே நற்கெதியைச் செய். (ங)

எண்ணாத வெண்ணமெல்லா மெண்ணியெண்ணி யேழையிரு
கண்ணாவி சோரக் கரைவானேன்—விண்ணுடர்
வந்துநிதம் வந்திக்கு மாதவனே வாதையினேன்
சிந்தையறிந் தென்னையாட் செய். (ச)

தீவினைப்போய் நல்வினையாஞ் சென்மப் பயமகலு
மாவினைமுன் காத்த வரதாபோ—ஆவலுடன்
சேஷ்டாங்க மாகுந் திருமந் திரமுறைத்துச்
சாஷ்டாங்க மாய்ப்பணியத் தான். (ரு)

தீரா வினைதீர்க்குஞ் செல்வப் பொருள்சேர்க்கும்
ஓரா யிரத்தி னுறைந்திருக்கும்—நேராக
உபயகா வேரியிடை யுற்றவினித் தநரைகொ
ளபயவர தத்த னடி. (சா)

ஈனமுற்ற தோலுதிர மென்பு நரம்புசீயு
மானவுட்ச் சதமென் றுசையாம்—மாநிலத்தில்
நம்புவது ஞாயமோ நாராயணா கமலச்
செம்மதத்தை நீகிருபை செய். (எ)

நேரிசை வெண்பா முற்றிற்று.

ஆக சந்நிதிமுறை கஅ-க்கு பாட்டு-உகஉ.

திருவரங்கச்சந்நிதிமுறை சம்பூர்ணம்.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீ ராமஜெயம்.

இராமர்பேரில் பதம்.

இராகம்-நீலாம்புரி.

பல்லவி.

ஊழ்வினைகளென்னைவந்தணுகாமலே உதவிசெய்வாய்ராமா (ஊழ்)

அநுபல்லவி.

பாரிலேமனுமெனைத்தொடராமலே பதமருள்சர்வபூமா-நல்ல
வரமருள்பரந்தாமா தசரதனருளியராமா (ஊழ்)

சரணங்கள்.

தாழுதண்டசராசரமெங்குஞ்
சரியாய்நின்றபெரியோனே உந்த
நாபிக்கமலமதிலோகம்பதினன்கு
நல்குமெழிற்கரியோனே பொல்லாத
தீவினைகளென்னசெய்தேனோநா..ர்
பூர்வசென்மத்திலேயறியேனே இந்தப்
பூவுலகில்வந்துபாதம்வணங்கப்
பொருந்திலேநான்சிறியேனே பச்சை
ஆலிலைமேற்றுயில்வோனே
ஒருக்காலுமலக்கறியேனே (ஊழ்)
மாதவனே அரிகேசவாவைகுண்ட
வாசம்விட்டுபுவிமேலே போக
ஆதரவாகத்தசரதபுத்திர
னாகவந்தவன்பின்னாலே இந்த
பூதலமெச்சவேராட்சதரைக்கொன்ற
பூந்துளபமணி..லே நிதம்
சீதாபிராமனென்றனுதினமறவாமல்
தியானஞ்செய்வேனேவீணாலே கிருபை
தென்புடன்செய்யொருக்காலே
திவ்வியசம்பிரமமாய்நெடுமாலே (ஊழ்)
சித்தசனேரங்கராமகிருஷ்ணனே
தேவாமுகுந்த..ராமா எந்தன்
அத்தனேகோவிந்தஅச்சுதானந்தனே
ஆரணக்கூறுயிரநாமா சுத்த
பொற்றலம்போற்றவேகருடன்மேல்வந்தென்னை
புகழ்ந்தருளும்புயவீமா உந்தன்
பத்தன்பஞ்சாட்சரபேருள்ளதாசன்
பணிவிடைகொண்டருள்சோமா உன்மேற்
பாரம்ரட்சிப்பதுவீண்போமா
கோதண்டதீரனேசீதாபிராமனே (ஊழ்)

பதம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்.

பல்லவி.

வேண்டாமையாயிந்தஜனனம்-ஒருக்காலும்
வேண்டாமையாயிந்தஜனனம் (வேண்)

அநுபல்லவி.

வேண்டாமையாமணித் தூண்டாவிளக்கான
வித்தகனும்பரி சுத்தமயேஸ்வரன்
மெச்சிமகிழ்ந்திடு மச்சுதனேநிறம்
பச்சைவண்ணப்பரந் தாமாவென்மேற்பிழை (வேண்)

சரணங்கள்.

க. பஞ்சபூதமைந்துஞ் சேர்ந்துடலாயிந்தப்
பாரிலலைந்திரைதேடி கொஞ்சிக்
கொஞ்சிமொழிமாதரைக் கூடியாடி
குலாவிநமன்வர வாடி
நெஞ்சிலறிவில்லாமல் நினைவுதடுமாறியே
கெஞ்சிக்கெஞ்சிமிகக் கிலேசப்படுமனம் (வேண்)

உ. ஒன்பதுவாயுள்ளகோட்டை பூட்டில்லாம
லோரிநரியாடும்வேட்டை அதிற்
செம்பொன்மணிவைத்தநாட்டை யுருக்கொண்டு
திருவடியளிப்பாய்நல் வீட்டை
சப்பிரமாகவுந்தன் தயவில்லாவிடில்வாய்ந்த
துன்பசாகரத்தைத் துணையற்றுள்னீந்த (வேண்)

ங. நீர்மேற்குமிழியானகாயம் இதைநம்பி
நிசமென்றிருக்கிலபாயம் இந்தப்
பார்மேலுன்னுடையநேயம் தமியேன்மேற்
பட்சம்வைத்தருளும் சகாயம்
கார்மேனியான கரிவரதேந்திரா
சீர்மேவுந்தேவர்தொழும் ஸ்ரீராமச்சந்திரா (வேண்)

பதம்-இ-ம்-ஆகிரி.

பல்லவி.

இனியென்னலாகாதையா-உனைத்தேட
இனியென்னலாகாதையா (இனி)

அநுபல்லவி.

இனியென்னலாகாது முனிவர்பணியுநேசா
இஷ்டகாமியந்தரும் அஷ்டலட்சமிவாசா (இனி)

சரணங்கள்.

க. பாற்கடலில்குடியோ பரமபதம்
பச்சையாலிலே யடியோ

எற்கும்பணுமுடியோ தேவரைக்கண்
டிணங்குவதெப் படியோ
மார்க்கமதாகவே வந்தெனை ரட்சித்துக்
கார்க்கக்கடனுனக்கு கார்மேகவண்ணனே (இனி)

உ. தோத்தரிப்பார்சூழ அயோத்தியில்
துணிந்தாய்நீயர சாள
மாற்றியென்வினை மாளகிருபைசெய்து
மகிட்சியாயெனை யாள
காற்றடிக்கத்தாழை பூத்திடுஞாயமே
நேத்திரந்திறந்தென்னைக் காத்தருள்மாயனே (இனி)

௩. வேலைபடைத்தபரனே இமையோர்கள்
வேதனைதீர்த்த சரனே
வாலைசகோதரனே திருத்துள
மாலையணிந்த பரனே
ஆலையில்லா வூருக் கிலுப்பைப்பூச்சர்க்கரை
ஆமாநீசெய்கிற புதுமையுனக்கதை (இனி)

பதம்-இ-ம்-முகாரி.

பல்லவி.

தெரிசிக்கவேணும் ஸ்ரீராமனை
தெரிசிக்கவேணும் ஸ்ரீரங்கனை
தெரிசிக்கவேணும் ஸ்ரீநிவாசனை
தெரிசிக்கவேணும் ரகுநந்தனை

அநுபல்லவி.

தெரிசிக்கவேணும்நல்ல பரிசுத்தமாகிய
ஸ்ரீரங்கநாதனைப் பாரெங்கும்வாழ்பவர் (தெரி)

சரணங்கள்.

க. சாஸ்திரமாறுடன் பதினெண்புராணமுந்
தத்வந்தொண்ணூற்றாறுந் தனிநான்குவேதமும்
மாற்றியவனுடைய கீர்த்தியையுலகத்தில்
வரமிருந்திடும்படி இரணியன்செய்திட்ட
நாற்றிசையிலுனைத் தோத்திரமாய்ப்போற்ற
நரசிம்மரூபமாய் உரங்கொண்டவனுயிரை
நேத்தியதாகவே கூத்துவன்போற்கொன்ற
நீலநிறமுள்ள மாலின் திருவடி (தெரி)

உ. அண்டருமுனிவரு மெண்டிசையோர்களு
அரக்கருபாதியிற் பொறுக்கமுடியாமல்
தெண்டனிட்டுன்னைப் போற்றிவணங்கிட
தேவர்முனிவர்துன்பம் யாவையுந்தீர்க்கவே

மண்டலத்திலயோத்தி — ராசன் தசரதன்
மைந்தனென்றுதித்த — சுந்தரவில்லினற்
கண்டகனுகிய — ராட்சதனைவென்ற
கரியமாலாகிய — அரியின் திருவடி (தெரி)

ந. கஞ்சமலருதித்தபாயன் — கஞ்சனுக்காகக்
கபடநாடகமுடன் — கலியுகத்தினின்முனம்
வஞ்சக்கபடமாய் — மருவியகிருஷ்ணனைப்
வந்துவல்லவனென்று — பந்துவல்லோர்து திக்க
பஞ்சபாண்டவர்கள் — பாரதப்போர்செய்யப்
பார்த்தசாரதியாகிக் — காத்தருளியதேவா
செஞ்சொன்மொழிந்திடும் — பஞ்சாட்சரதாசன்
சேயனைரட்சிக்கும் — மாயகோபாலனை (தெரி)

பதம்-இ-ம், ஆரபி.

பல்லவி.

எத்தனை சொன்னலுங் கேளாமலிருப்ப
தென்ன பராமுகமோ (எத்தனை)

அநுபல்லவி.

நித்திரையோதிருப் பாற்கடல்வாழ்கின்ற
நேசனேவைகுந்த வாசனேநான் தினம் (எத்தனை)

சரணங்கள்.

க. மூவருமோதிய — ராமமந்திரமென்று
முறையிடுநல்வேதங்குண்ணாவோ — நீமெத்தப்
பாவங்கள் செய்திட்டபேயன் — ஸ்ரீராமாவென்று
பரமபதத்துற்ற — தெண்ணவோ
ஆவலுடன்செய்த — வால்மீகிகாவியம்
அத்தனையும்அருள் — பண்ணவோ
தேவனேசீதாபி — ராமாவுன்னுமத்தை
சிந்தையில்நானித — முண்ணவோ (எத்த)

உ. விண்ணுடர்மகிழ்பெற — ராட்சசப்பூண்டெல்லாம்
வேரோடறுத்தரசுக்கையா — இந்த
மண்ணுண்டராஜர்கள் — இராமாயணமென்று
வாசித்துப்பெற்றபேரு — பொய்யா
கண்ணுரக்கண்டுன்னை — இரங்கஸ்தலமென்று
காசினியோர்தொழ — மெய்யா
என்னளுமுந்த — னடியையென்றெண்ணி
இரங்காதிருப்ப — தென்னையா (எத்த)

ந. ஆரணனிந்திரன் — யாவரும்போற்றிய
அஷ்டாட்சரமுள்ளமந்த்ரா — வெற்றி

வாரணந்தன்னை மடுவினில்ரட்சித்த
வல்லவனேமாய சுந்திரா
காரணமாகவே ஆலிலைமேற்றுயில்
கபடநாடகமுன்தந்திரா அரி
நாரணனேயுந்தன் திருவடியேகதி
நான்பணிந்தேன் ஸ்ரீராமச்சந்திரா (எத்த)

பதம்-இ-ம்-இரேகுபதி.

பல்லவி.

ஐயனே ஸ்ரீராமா இந்த அவதிப்படலாமா (ஐய)

அநுபல்லவி.

தெய்வமென்றுனை மெய்யாகநம்பினுன்
தியங்கித்திரியலாமா (ஐய)

சரணங்கள்.

எண்ணாத யெண்ணமெல்லா
மெண்ணிப்பொய்யாய்ப் போனேனையா (ஐய)

கண்ணற்பாராய்ப் பெண்ணைக்
கல்லைக்கண்டாய் வழியிற்பொய்யோ (ஐய)

வஞ்சகரூதுடன்மோசம் நெஞ்சினில்வைத்தோம்-அந்தப்
பஞ்சபாவியர்நேசம் மஞ்சினேன்போதும் (ஐய)

சேதியெல்லாமீயறிவாய் நீதிவரம்புரிவாய்-ஞானச்
சோதியுந்தானேயெனக் காதியுந்தானே (ஐய)

தேசத்தோர்பயமொழிக்க ாசத்தாற்தசரதற்கு
இராஜராமாவென்னவந்த கோசலைபுத்திரனே (ஐய)

தப்பிதஞ்செய்தாலுமுனை யெப்படிவைதாலுமெனை
இப்பிறவிதீர்த்துன்தாசர் பொற்பதஞ்சேர்த்தாள்வாய். (ஐய)

பதம்-இ-ம்-புன்னுகவராளி.

பல்லவி.

அடிமைநானுன்னைவிடேன்-திருவடி
யல்லாமல்வேறொன்றுந்தொடேன் (அடி)

அநுபல்லவி.

மடுவிற்கஜேந்திரனை மாளாமலுயிர்க்காத்து
நெடுமாலேயுந்தன்பாத நிழலிலன்புசேர்த்து (அடி)

சரணங்கள்.

க. ஆசைவலையைவீசியே யென்மார்பில்
அழகுசந்தனம் பூசியே
பாஷைபலவும்பேசியே வாழ்க்கையாய்
பழித்துமிகவு மேசியே

நேசித்துன்பாதத்தை நித்தியம்பத்தியாய்
பூசித்தேனுணவப் பொறிவேரறுத்திட (அடி)

உ. அஷ்டாட்சரத்தோனே யென்னை
ஆளுந்தயா பரனே
பட்டாபிராமராமனே ஏழையான
பங்கிற்றீன தயாளனே
திட்டாந்திரமாகத் தீவினைவயந்தனை
கிட்டாதபடியுந்தன் கிருபையேநான்பெற (அடி)

ந. தேவர்கடுயர்தீர வயோத்தியிற்
செங்கோல்வளங் கூற
மூவுலகுஞ்சோர தசரதன்
மூத்தவிழி சோர
ராவணுதியராம் உன்னை
ஆவியழித்தெந்த னன்னையைமீட்ட (அடி)

பதம்-இ-ம் ஆனந்தபைரவி.

பல்லவி.

தாருந்தாருமையா-திருவடி-தாருந்தாருமையா

அநுபல்லவி.

பூருவம்ராக்கதர் புனகணகற்றலந்த
புஜபலவீரனே தசரதராமனே. (தாரு)

சரணங்கள்.

க. மாயவஞ்சியர்வலையிற்சிக் காமலே
வம்பரிடஞ்சென்றுவாய்புதைக் காமலே
காயம்வந்துமிகப்பரதவிக் காமலே
கனவிலுன்மந்திரந்தனைமறக் காமலே (தாரு)

உ. நித்தியபதத்தைநான்கை விடாமலே
பசியென்போர்முகத்தைப்பார்த்துண் ணுமலே
இத்தரையிலென்னைத்துயர்தொட ராமலே
இந்தசனனமினிமேலும் எடாமலே (தாரு)

ந. வல்லிருளனயவெல்வினை தீர்க்கவும்
மகிழ்வாய்கருடனேறிவரவெதிர் பார்க்கவும்
சொல்லுந்தமிழ்த்துதியின்பிழைகளைப் போக்கவும்
சுகமாவென்றனையுன்றிருவடி சேர்க்கவும் (தாரு)

பதம்-இ-ம்-பைரவி.

பல்லவி.

இதுவாகிலுஞ்சொல்லுவாயே-சும்மா
இருக்காதேபெருக்கானநீரே (இது)

அநுபல்லவி.

மதுசூதனுகிய மாயன்கோபாலனை
நித்தமுந்துதிசெய்து நீகதிபெறவே. (இது)

சரணங்கள்.

க. தெருவிலுள்ளகோயிலை தேடிராமரு மென்றும்
திருவிளக்கினெய்யையிட்டுராமரு மென்றும்
மருவெடுத்துன்பதஞ்சூடிராமரு மென்றும்
வசனம்பசைகளிபாடிராமரு மென்றும் (இது)

உ. ஞானம்பொருளிவர்சேர்க்கிறுரா மென்றும்
நம்பினபேர்களைக்கார்க்கிறுரா மென்றும்
ஊனங்களானதைதீர்க்கிறுரா மென்றும்
உத்தமக்காரியம்பார்க்கிறுரா மென்றும் (இது)

ந. பிள்ளைக்குப்பாலைபுகட்டுகிறுரா மென்றும்
பூரணச்சந்திரனைகாட்டுகிறுரா மென்றும்
வெள்ளியெழுத்தாணிநீட்டுருரா மென்றும்
வெளிகதவங்களைப்பூட்டுருரா மென்றும் (இது)

பதம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்.

பல்லவி.

மறவாதேநீமனமே-ஸ்ரீராமமந்திரம்-மறவாதே-நீமனமே

அநுபல்லவி.

மறவாதேநீமனமே யான்றிருபதத்தை
யிரவும்பகலாலு மிறைஞ்சத்தருஞ்சுகத்தை (மற)

சரணங்கள்.

க. யானையிரதமேறி யம்புவியாண்டாளும்
சேனைகாவலுக்குச் சேவித்துநின்றுலும்
தானதருமங்களைத் தவருமல்செய்தாலும்
ஞானபோதங்களை நலம்பெறவுரைத்தாலும் (மற)

உ. உன்னைக்கெடுக்கநிந்தை யுரைத்துமுடியிட்டாலும்
அன்னை தந்தையர்சுக யாவுமடிந்திட்டாலும்
கன்னமிட்டுக்கொள்ளை கள்ளரடித்தாலும்
வின்னமாய்தேகத்தில் வேதனைவிளைந்திட்டாலும் (மற)

ந. வாதாடித்தீதாக வழக்குக்கிழுத்தாலும்
வேதாகமங்களை விவரமாய்க்கற்றுலும்
சூதாமதுபணிகள் தோணுமல்தைத்தாலும்
தீதாகவேசனி சென்மத்தில்வைத்தாலும் (மற)

பதம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி.

பல்லவி.

என்கவலைப்படுகிறாய்நெஞ்சே ஸ்ரீராமனிருக்க (என்)

அநுபல்லவி.

மான்வடிவாகிவந்த மாரீசனைக்கொன்ற
மாதவர்நாமத்தை யோதிப்பதம்பெறாமல் (என்)

சரணங்கள்.

௧. சற்றுந்தயையில்லாத சண்டாளருடன்கூடி
சன்மார்க்கந்தனைவிட்டு துன்மார்க்கத்தையேநாடி
ஏற்றுங்கொலைகளவை என்னேரமுங்கொண்டாடி
யிரவும்பகலுமோர்சாண் கும்பிக்கிறைதேடி (என்)

௨. நல்லோரைக்கண்டுசாது சங்கஞ்செய்யாமற்றீதே
நமனுக்குநாள்தள்ளி நாய்போற்றிரிந்துறாதே
சொல்லாதகாரியத்தைச் சிந்தையிற்குறியாதே
சொன்னமரணவேதை தீமையையறியாதே (என்).

௩. இகமதில்மானிடர்மேல் எனக்கென்னஅபிமான்ம்
ஏதுக்கோறிசெய்கிறாய்நீ சேதுவினில்ஸ்நானம்
மகிமைபெறக்கருதிச் சொல்வானேன்தர்மதானம்
வானவர்துதிக்கும்ராம மந்த்ரந்தருமெஞானம் (என்)

ஸ்ரீநிவாசப்பெருமாள்பேரில் பதம்.

இராகம்-ஆனந்தபைரவி.

பல்லவி.

ஸ்ரீநிவாசனற்றிருவடிதரிசிக்க ஜென்மப்பிணிகள்தீரும்

அநுபல்லவி.

மாநிலந்தன்னிலே வாழும்அலம்மேலு
மங்கைபங்காளனருள் றங்குபங்கயபாவ(ஸ்ரீநி)

சரணங்கள்.

௧. மச்சமுதலாங்கூர்ம வாமனவராகனும்
அச்சுதாநந்தநந்த வாயாசெவ்வாயனும்
பட்சமாய்ப்பாற்கடற் பள்ளிகொண்டருளிய
நிச்சயமுள்ளநம நீதிவெங்கடேசனும்(ஸ்ரீநி)

௨. அரிகரிகிருஷ்ணனு யானந்தகல்யாணனும்
கிரிதனையெடுத்தோனங் கேசவமுகுந்தனும்
உறியேதயிர்வெண்ணெய் யுகந்தமுதுண்டோனும்
பரிவுள்ளயடியார்கள் பங்கிலிருப்போனும்(ஸ்ரீநி)

௩. உருவமருவமாகி உளதுமிலாரகிதா
முருகவிழ்துளசியை முடியிலணிவதாகி
இருவினை துடைத்தன்பர்க் கினிமையருளியாண்டு
சிறுவனுக்கருள்செய்யுஞ் சீதாபிராமனும் (ஸ்ரீநி)

ஸ்ரீரங்கநாயகர்பேரில்

காட்சி-பதம்-இ-ம்-தோடி.

பல்லவி.

வந்துகொண்டேன் ஸ்ரீரங்கனைச் சிந்தைகொண்டேன்

அநுபல்லவி.

வந்துகொண்டேன் பந்தசமாசற
மாதவனாகிய ஆதிமூலந்தன்னை (வந்து)

சரணங்கள்.

௧. அந்தணரோதியவேத புராணமும்
ஆழ்வாரருளியபிரபந்தத் தியானமும்
சந்திரபுஷ்கரணியில்ஸ்நானஞ்செய் நேசமும்
சைவவைஷ்ணவஞ்செய்யனுஷ் டானமும் (வந்து)

௨. சீதளமாககருங்கற்றாண் சேர்வையும்
சிந்திக்குந்தாசர்கள்வந்தனப் பார்வையும்
ஜோதிப்பிரகாசபீதாம்பரப் போர்வையும்
துன்பமகற்றுந்திவ்யதிருவீடிச் சேர்வையும் (வந்து)

௩. உத்திரதேசக்கோஜாயிகள் கூட்டமும்
உத்தமரோர்காலினேற்றவ நாட்டமும்
வெற்றிதரும்அநுமார்பரி யாட்டமும்
மேவும்அடியவர் தீவினை யோட்டமும் (வந்து)

ஸ்ரீராமர்பேரில் பதம் முற்றிற்று.

கார்வண்ணமாலை

முற்றிற்று.

8A / 6.4